

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 16-22 มิถุนายน 2564

ผ่าความคิด กู๊วกฤติข้าวไทย

4 กู๊วข้าว โข่ววิสัยทัศน์ กู๊วกฤติข้าวไทย ประสานเสียงลั่น ต้องผ่าตัดครั้งใหญ่ ดึงชวานาพันกับดักประชา
นิยม ทุ่มงบเร่งพัฒนาพันธุ์ข้าวแข่ง “สุเทพ” ค้านลดพื้นที่ทำนา ผวนำเข้าข้าวต่างประเทศ

เริ่มจาก รศ.ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร นักวิชาการเกียรติคุณของ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
(TDRI) เผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ถึงปัญหาข้าวหอมมะลิในตลาดโลกขายไม่ออก ซ้ำขาดทุน ปัญหาก็คือเวลา ตลาด
ข้าวในโลกมีมาก ประเทศไทยแข่งขันไม่ได้ ผลผลิตมาก แต่ราคาสู้ไม่ได้ ผู้ส่งออกพูดเลยว่า ตั้งแต่ตอนต้นฤดู เก็บ
เกี่ยวใหม่ ประเมินสถานการณ์ส่งออกแย่มาก ปีที่แล้วส่งออกลดลง 4 เดือน ตั้งแต่เดือนม.ค.-เม.ย. ต่ำมาก ผมเพิ่งดู
ตัวเลข ยอมรับว่าสู้ต่างชาติไม่ได้แล้ว ผลผลิตมีมาก ราคาข้าวต่ำ แล้วต้นทุนสูง

“ปัญหาในเรื่องราคาข้าว” ไม่มีทางแก้ได้ เพราะเป็นปัญหาราคาตลาดโลก คุณขายแพงใครก็ไม่ซื้อ อินเดีย
เอาข้าวไฮบริด ออกมาขาย ผลผลิตมาก แต่ไม่ใช่ข้าวหอม แต่ข้าวหอมมะลิ แข่งกับเวียดนาม ซึ่งข้าวเวียดนามก็ถูก
กว่าเรา แล้วอนาคตจะไปแข่งสินค้าคอมมิวนิตี้อีกไม่ได้ ต้องปรับโครงสร้างขนานใหญ่ ซึ่งจะต้องเป็นเรื่องระยะกลาง
และระยะยาว ไม่ใช่เรื่องระยะสั้น

สำหรับการแก้ปัญหาในระยะสั้นผู้ส่งออกก็ปรับตัว เพื่อที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เรียกว่าทำ
ทุกอย่าง แม้กระทั่งขายข้าวให้เงินกู้กับคนซื้อข้าว ให้สินเชื่อนะไม่ใช่เปิดแอลซี มีอย่างไหน หากคนซื้อเบี้ยว ตาย
เลย นี่ทำถึงขนาดนี้ ทำทุกอย่างแล้ว เห็นแล้วต้นทุนแพงปรับขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เพื่อนบ้านต้นทุนต่ำกว่ามาก และ
ราคาตลาดโลกก็เป็นราคาอย่างนี้จะต้องขายในราคาที่สู้กับคู่แข่งได้ เพราะถ้าราคาแพงมากก็หันไปซื้อประเทศอื่น

รศ.ดร.นิพนธ์ กล่าวว่า ในเรื่องแปลงใหญ่ จะต้องเป็นไปตามธรรมชาติ เพิ่มผลผลิตต่อไร่ และลดต้นทุน
การวิจัยพันธุ์ข้าวไม่ใช่ 8 ปีต่อพันธุ์ จะต้องปรับโครงสร้างขนานใหญ่ ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นแล้วให้ผลผลิตน้อยลง ปลูก
ข้าวน้อยลง แล้วให้หันไปทำอย่างอื่น เพราะสู้ไม่ได้แล้ว ขนาดน้ำใช้ในการเกษตรฟรี เพราะฉะนั้นจะต้องแปลงใหญ่
มีข้าวพันธุ์ดี ผลผลิตต่อไร่สู้ได้ พอเป็นแปลงใหญ่พิสูจน์แล้วว่า แต่คนละทำแปลงใหญ่เอง แต่ไม่ใช่แปลงใหญ่รวมกัน
จะทำให้ต้นทุนต่อหน่วย ต่อดันถูกลง ผลผลิตต่อไร่จะสูงขึ้น แต่ต้องมีระบบการจัดการน้ำฟรี ระบบการจัดการน้ำก็ไม่
ไหว เพราะไม่มีน้ำเพียงพอ จะต้องทำน่าน้อยลง จะทำนามากกว่านี้ไม่ได้แล้ว

แต่ที่ชวานาทำอยู่ก็เพราะหวังเงินประกันรายได้เกษตรกร เพราะฉะนั้นเมื่อได้เงินประกันรายได้แล้ว ค่าก็
ไม่จำเป็นที่จะต้องปรับตัว เพราะยิ่งราคาต่ำ ก็จะได้เงินชดเชย ในที่สุดก็ขายไม่ออก ก็ต้องเททิ้งอยู่ในสต็อก ปัญหา
ในตอนนี้อะไรก็ไม่ได้ เพราะเราดันทุรัง

“เงินสวัสดิการสงเคราะห์” เป็นเหมือนดาบสองคม เวลาเดือดร้อนจะช่วยเหลือ แต่ถ้าช่วยเหลือมาก
เกินไปก็จะไม่ทำมาหากิน ไม่ปรับตัว ก็เช่นเดียวกัน พวกสมาคมชวานาฯ สมาคมโรงสี และสมาคมส่งออก ก็รู้กัน มี
โครงการในเรื่องเงินอุดหนุน การปรับตัวไปสู่พืชอื่น แต่เกษตรกรเลือกแจกฟรี ไม่ปรับตัว ข้าวไม่ต้องดูแล ช่างหัวมัน
ขายได้ราคาต่ำก็ไม่เป็นไร รัฐบาลประกัน นี่คือนโยบายของรัฐบาล ทำให้แจ้ง

ดังนั้นจะต้องกลับมาทบทวนนโยบาย ว่าขึ้นอย่างนี้อนาคตไม่มีแล้ว การปรับตัวของเกษตรกรเป็นเรื่องใหญ่ นโยบายรัฐบาลทำให้เกษตรกรเคยตัว แน่นนอนในยุ้งฉาง เกษตรกรก็จะทิ้ง จะกลายเป็นข้าวเก่า เสื่อมคุณภาพ อยู่ในยุ้ง ทิ้งจำนำ เป็นภาระ ของ ธ.ก.ส. ไม่แน่ใจว่าเป็นข้าวหอมมะลಿಯ่างเดียวหรือไม่

“ธ.ก.ส.ไม่เป็นอะไร แต่ประชาชนเป็น เพราะเป็นเงินภาษี นโยบายต้องปรับใหม่ ทำอย่างนี้เคยตัวไม่ได้ นโยบายประกันรายได้กับช่วยเหลือต้นทุน ทั้งค่าเก็บเกี่ยว ทุกอย่างรวมกัน แล่นกว่าล้านแล้ว มากกว่างบกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ทุกกรมรวมกัน แต่วิจัยข้าวไม่ถึง 200 ล้านบาท นี่เห็นไหม ใช้เงินผิดทาง นโยบายผิดทาง แล้วจะทำให้คนไม่ปรับตัว จะทำให้คนเคยตัว”

เกษตรกรจะปลูกทิ้งๆ ขว้างๆ ประสิทธิภาพไม่ดี ผลผลิตไม่ลดต้นทุน ไม่ทำอะไรทั้งสิ้น คิดว่ารัฐบาลช่วยหมด เพราะฉะนั้นวิจัยต้องปรับใหม่ นโยบายเรื่องการช่วยเหลือต้องปรับใหม่ ไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ จะเป็นแปลงใหญ่หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่โจทย์ต้องเพิ่มผลิตภาพ เพิ่มผลผลิตต่อไร่ ลดต้นทุนให้ได้ นั่นแหละโจทย์ใหญ่

ด้าน นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวไทย กล่าวว่า ข้าวข้าวเยอะมากช่วงนี้ หลังจากมีเวลาวางใจลงนั่ง ย้อนคิดทบทวนประเมินเล่นๆเกี่ยวกับส่วนแบ่งตลาดข้าวของไทยในตลาดโลกดู ก็พบจุดน่าสนใจหลายจุดที่ๆผ่านมาเราเองก็มองข้ามไปเพราะไม่คิดว่าเมื่อเวลาผ่านไปนานเข้าจุดที่เรามองข้ามก็มีผลเข้ามากระทบส่วนแบ่งตลาดข้าวของเราไม่น้อยเลย

การผลิตข้าวสารโลกรวมต่อปีอยู่ที่ประมาณ 500 กว่าล้านตันข้าวสาร สอดคล้องกับการใช้และการบริโภค รวมทั้งโลกประมาณ 500 กว่าล้านตันเช่นกัน ขณะที่ปริมาณการค้าข้าวสารทั่วโลกอยู่ที่ประมาณ 45-47 ล้านตัน โดยตัวเลขการค้าข้าวโลกรวมจะอยู่ที่ประมาณนี้ 9% ของการผลิตรวมข้าวสารทั่วโลก

คือหากนับย้อนไปสิบกว่าปีก่อนจนมาถึงปัจจุบัน ตัวเลขการใช้และบริโภคข้าวสารรวมทั้งโลกถือว่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีจากเดิมในปี 2551 อยู่ที่เพียงประมาณ 440 ล้านตัน โดยในแต่ละปีการใช้ก็เพิ่มขึ้นทุกปี คือปีละประมาณ 1% มาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบันปริมาณการใช้และบริโภคข้าวสารรวมทั้งโลกเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 504 ล้านตันในปี 2563 ซึ่งก็สอดคล้องกับการผลิตข้าวสารโลกที่ประมาณ 500 กว่าล้านตัน/ปีเช่นกัน (ที่มา: องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ) ซึ่งหมายความว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ทั้งปริมาณการค้าและการบริโภคสินค้าข้าวโลกรวมไม่ได้ต่ำลง

อุปสงค์หรือความต้องการในตลาดยังคงมีอย่างต่อเนื่องในอัตราคงที่ ประเทศผู้นำเข้ายังคงมีความต้องการซื้อข้าวในอัตราเท่าเดิม ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรายใหญ่ 5 ประเทศยังเป็นประเทศเดิม คือ อินเดีย สหรัฐฯ ไทย เวียดนาม และ ปากีฯ เพียงแต่สัดส่วนการครองส่วนแบ่งตลาดนั้นเปลี่ยนไป และประเทศผู้ส่งออกข้าวทุกรายเน้นส่งออกให้มากและลดการถือสต็อกลง หากเปรียบเทียบกับ ปี 2557 สต็อกรวมผู้ส่งออก 5 ประเทศใหญ่มีสต็อก ณ สิ้นปี 2557 รวมอยู่ที่ 50 ล้านตัน ข้าวสาร ปัจจุบัน สต็อกรวม 5 ประเทศอยู่ที่เพียง 30 ล้านตันข้าวสาร คือประเทศผู้ส่งออกต่างเน้นการลดสต็อกตนเองเพื่อเตรียมรับผลผลิตใหม่ที่จะออก

นายเกรียงศักดิ์ กล่าวว่า ประเทศไทย เป็นหนึ่งในห้าผู้ค้ารายใหญ่ของโลกมาดั้งเดิม แต่ในขณะที่ปริมาณการค้าข้าวทั่วโลกไม่ได้ลดลง ในทางตรงข้ามปริมาณการส่งออกของไทยกลับสวนทางกับตลาดโลก คือ ลดลงทั้งตลาดบนและตลาดล่าง โดยตลาดบน (ตลาดข้าวหอมมะลิ) ไทยได้เสียส่วนแบ่งตลาดให้กับเวียดนาม ส่วนตลาดล่าง เช่นข้าวขาว ข้าวหนึ่งทั้งคุณภาพกลาง-ล่าง ไทยได้เสียตลาดส่วนที่เคยเป็นของไทยให้กับอินเดีย ซึ่งหากเป็นเช่นนี้แล้ว เราควรวิเคราะห์หรือมองหาโอกาสที่จะปรับตัวและรับมือเอาคืนส่วนแบ่งตลาดกลับมาอย่างไรเพื่อให้อยู่รอดได้

“ในความเป็นจริงแม้ไทยจะเป็น 1 ใน 5 ผู้ผลิตและผู้ค้าข้าวโลก แต่หากดูทั่วโลกในแต่ละภูมิภาคของโลก ต่างก็มีผู้ผลิตข้าวในท้องถิ่น ดังนั้นนอกเหนือจากแรงจูงใจด้านราคา การผลิตและทำตลาดให้ตรงรสนิยมการบริโภคของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วยก็สำคัญ เพราะผู้นำเข้าบางประเทศสามารถปลูกข้าวได้ แต่ช่วงที่ขาดแคลนก็จำเป็นต้องนำเข้า เขาก็เลือกนำเข้าข้าวจากอินเดีย ตัวอย่างเช่นประเทศในแถบอเมริกาใต้ที่สามารถปลูกข้าวเองได้ และก็อาจมีพันธุ์ที่เป็นที่นิยมอยู่ดั้งเดิม”

แต่ก็มีการนำเข้าข้าวในช่วงที่ขาดแคลนเช่นกัน ก็อาจต้องหาวิธีทำตลาดส่วนนี้ รวมถึงตลาดแอฟริกาที่เคยเป็นลูกค้าข้าวขาวและข้าวหนึ่งของไทย ปัจจุบันกลับหันไปซื้อจากอินเดียแทน ซึ่งต้องยอมรับว่าทั่วโลกมีความนิยมที่หลากหลาย ไม่ได้นิยมบริโภคข้าวนุ่มเพียงชนิดเดียว เพียงแต่ผู้บริโภคข้าวนุ่มนั้นกระจายอยู่ทั่วโลก เช่น คนเอเชียที่กระจายไปตั้งถิ่นฐานในที่ต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งก็ยังมีความนิยมที่แตกต่างกันอีกแต่ที่คล้ายกันคือนิยมบริโภคข้าวพื้นนุ่ม ซึ่งหากวิเคราะห์ตลาดข้าวนุ่ม และสัดส่วนการขายของไทยในตลาดโลก ต้องยอมรับว่าเวียดนามเข้ามาแทรกแซงส่วนแบ่งตลาดส่วนนี้ได้เนื่องจากราคาของเวียดนามถูกกว่าเพราะเขาสามารถทำผลผลิตต่อไร่ได้สูงกว่า โดยที่คุณภาพดีใกล้เคียงเรามากขึ้นเรื่อยๆ ถือเป็นการแข่งขันที่เราเห็นได้ชัดมากในช่วงระยะที่ผ่านมา

ที่น่าสนใจเช่นกันคือ เราสูญเสียตลาดข้าวขาวพื้นแข็งและข้าวหนึ่งให้กับประเทศอินเดียโดยที่เราไม่ทันระวังตัวด้วยหรือไม่และเพราะเหตุใด แม้ว่าอินเดียมีที่ตั้งภูมิประเทศที่ได้เปรียบไทยในด้านการขนส่งไปยังตะวันออกกลางและแอฟริกา แต่ปัจจัยที่ทำให้ประเทศที่เคยบริโภคข้าวไทยเปลี่ยนไปบริโภคข้าวอินเดียแทนนั้น มีปัจจัยอื่นอีกหรือไม่ที่นอกจากเรื่อง ราคาการขนส่ง และค่าเงิน (อัตราแลกเปลี่ยน) รวมถึงรสนิยมการบริโภคข้าวประเภทนี้

อีกทั้งยังมีข้อมูลปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศอินเดียบ่งชี้ดีกว่า การส่งออกข้าวอินเดียในส่วนที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ นั้นมีปริมาณเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งข้าวบาสมาดิของอินเดียถือเป็นข้าวคุณภาพสูง เมล็ดยาว มีกลิ่นหอมถูกจัดอยู่ในกลุ่มข้าวหอม แต่ปริมาณการส่งออกข้าวสารของอินเดียที่เพิ่มขึ้นล่าสุดกลับไม่ใช่กลุ่มข้าวหอมหรือบาสมาดิ กลับเป็นข้าวพื้นแข็งทั่วไปที่ส่งออกไปทั่วโลก

โดยอินเดียยังสามารถส่งออกมาถึงฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ที่เคยเป็นผู้ซื้อข้าวไทยอีกด้วย ความต้องการของผู้บริโภคข้าวกลุ่มนี้ที่จริงแล้วเป็นอย่างไรกันแน่ ข้าวของอินเดียตอบโจทย์ลูกค้ากลุ่มนี้ได้มากกว่าข้าวไทยด้านใดหรือควรจะมีวิธีการใดให้กลุ่มลูกค้าในภูมิภาคท้องถิ่นอื่นๆ ที่บริโภคข้าวอินเดียอยู่หันมานิยมและสนใจบริโภคข้าวแข็ง/ข้าวพื้นนุ่ม/ข้าวหนึ่งของไทยได้บ้าง น่าจะมีส่วนช่วยทำให้ข้าวไทยยังพอจะยืนอยู่ในตลาดต่อไปได้ เพราะหากพิจารณาให้ถี่ถ้วนปริมาณการบริโภคข้าวโลกและการค้าเพิ่มขึ้น

แต่ไทยกลับเป็นประเทศที่กำลังเสียส่วนแบ่งตลาดอย่างเดียว แต่ไม่สามารถดึงส่วนแบ่งจากประเทศผู้ค้าใหญ่อย่างอินเดียมาได้บ้างเลย หากเราไม่วิเคราะห์และทำนโยบายเชิงรุก การจะกลับมาเป็นผู้ค้าหลักนั้นถือว่ายากมาก หากไทยไม่ปรับตัวหรือมองรอบด้านหรือเร่งหาตลาดเพิ่มสร้างค่านิยมการบริโภคใหม่ๆ ให้ได้ การจะกลับไปเป็นแชมป์ หรือไม่เป็นแชมป์ แค่อเอาแค่ประคองตัว ก็ถือเป็นเรื่องยากและหากไทยไม่เร่งดึงส่วนแบ่งตลาดการส่งออกกลับมา

โดยวิเคราะห์ตลาดให้ชัดเจนว่าจะเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนสู้กับประเทศผู้ส่งออกรายอื่นอย่างไร การถือสต็อกของไทยจะมากเกินและสูงกว่าประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ การหมุนสต็อกของเราจะไม่มีประสิทธิภาพ มีผลทั้งกดดันราคาข้าวเปลือกที่ออกใหม่ และสภาพคล่องในอุตสาหกรรมข้าวทั้งระบบจะชะงักไปด้วย

หากมองโครงสร้างใหญ่แล้วสถานการณ์โควิดที่เผชิญอยู่ ให้บทเรียนอะไรกับเราที่เราจำเป็นต้องปรับตัว และเรียนรู้กับสถานการณ์ที่เจอ เช่น เรื่องส่งมอบ-รับมอบสินค้าข้าว ปัจจัยด้านกระบวนการขนส่งที่เข้ามามีผลต่อ

ราคาข้าวด้วย ที่ทำให้ต้นทุนสินค้า ช่วงที่ตู้คอนเทนเนอร์ขาดแคลน และค่าระวางเรือสูงขึ้นและกระทบต่อราคาของผู้ซื้อปลายทาง รวมถึงแรงกดดันเรื่องกำลังซื้อของผู้บริโภค ราคาจึงกลายเป็นปัจจัยหลักที่ผู้บริโภคต่างประเทศให้ความสำคัญ ซึ่งหากอยู่ในสภาวะปกติก็อาจจะไม่ได้มีผลกระทบสูงมากเท่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องตระหนักและเตรียมรับมือต่อไปในอนาคตหรือไม่

ที่สำคัญอีกเรื่องคือเรื่องการปรับตัวในเรื่องงานวิจัยเพื่อพัฒนาพันธุ์ข้าว ในด้านคุณภาพ เพิ่มผลผลิต ตอบโจทย์ตลาด ตอบโจทย์ชาวนา ในเรื่องการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต ให้ความรู้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและเร่งด่วน รวมถึงการพัฒนาปรับปรุง แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะ ชุดเจาะบ่อบาดาล เพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำสำรองเพื่อการปลูกข้าว เมื่อยามที่ฝนทิ้งช่วงและน้ำในเขื่อนไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกข้าวชาวนา มากกว่าที่เป็นอยู่ได้อย่างไร การใช้งบประมาณในการส่งเสริมด้านต่างๆแก่เกษตรกร ทั้งทางตรงทางอ้อม ต้องมีการประเมินผล ความคุ้มค่าด้วยหรือไม่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า ตรงกับความต้องการให้ชาวนาได้ประโยชน์อย่างแท้จริง

การช่วยเหลือชาวนา ในเรื่องของเงินทุน และเรื่องต่างๆ จะต้องระมัดระวังไม่เป็นการไปกระตุ้นให้เกิดหนี้มากขึ้นเกินไป โดยไม่สามารถสร้างรายได้ให้พอกับรายจ่าย ชาวนาเองก็ต้องวิเคราะห์ให้ได้ ings “จะเป็นการกู้หนี้ใช้หนี้ หนี้พอกพูน” และรัฐบาลจะมี นโยบายอะไร ที่จะช่วยลดภาระหนี้สินหรือตัดภาระหนี้สิน ลดค่าใช้จ่าย ลดต้นทุนการเงิน เพิ่มทุน เพิ่มรายได้ให้กับชาวนาได้ ไม่อย่างนั้นก็อาจจะอยู่ในวังวนเช่นนี้ต่อไป “กู้หนี้ ใช้หนี้” รายจ่ายมากกว่ารายได้

ด้าน รศ.สมพร อิศวิลานนท์ นักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ กล่าวว่า ปีนี้ประหลาด ราคาข้าวตกมาตลอด อธิบายได้ จากการแพร่ระบาดของ “โควิด-19” ทำให้คนไม่มีเงินในใช้จ่ายต่างๆ เพราะฉะนั้นจะไปดีกับ ข้าวนุ่มของ ข้าวหอมปทุมธานีราคาไม่ตก ข้าวขาว5% ราคาไม่ตก ส่วนข้าวหอมราคาปรับลงนิดหนึ่ง จาก 1,000 ดอลลาร์สหรัฐมาเหลือ 800 ดอลลาร์สหรัฐ

อย่างไรก็ดีโครงการสินเชื่อชะลอการขายหรือ “จำนำยุงฉาง” มาเป็นเครื่องมือเสริม ที่ดีมากในแง่ของการดึงข้าวออกจากตลาดในช่วงที่เก็บเกี่ยว หลังจากนั้นหากราคาขึ้นก็ค่อยทยอยขาย จะทำให้ชาวนามีทางเลือกมากขึ้น ings จะต้องนำข้าวไปขายทันทีหลังจากเกี่ยวข้าว เพียงแต่ว่าข้อแม้ ธ.ก.ส.จะต้องจัดระบบให้ดี จัดเรื่องยุงฉางให้ดี เพื่อไม่ให้คุณภาพข้าวเสื่อมลง ดูการจัดเก็บข้าวของชาวบ้านต้องดูแลด้วย

อย่างไรก็ดี ธ.ก.ส. ก็ต้องออกมาระบาย เพราะเก็บนานไม่ได้ เพราะเก็บนานข้าวจะเสีย ซึ่งการจำนำข้าว จะระบุไว้ว่าระยะเวลาเท่าไร ถ้าไม่มาไถ่ถอนจะตกเป็นของ ธ.ก.ส. แล้ว ธ.ก.ส.จะต้องระบายข้าวออกเพราะว่าถ้าไม่เร่งระบายออก ฤดูใหม่ข้าวมาจะทำให้ราคาข้าวตก แล้วจะต้องมีพื้นที่ว่างสำหรับเก็บข้าวใหม่ด้วย

รศ.สมพร กล่าวว่า ต้องยอมรับโครงการจำนำยุงฉาง ช่วยเป็นก้ำกึ่ง ไม่ให้ราคาข้าวตกลง ผมเชียร์มาตรการนี้มาถูกทางเพราะว่า การจำนำยุงฉาง ชาวนาก็นำข้าวมาเก็บในยุงฉางตัวเอง ค่าฝากข้าว ค่าดูแลข้าว เพียงแต่ว่าจะต้องดูแลข้าวให้ดี ดูแลความหอม ซึ่งผมเคยให้ทำงานวิจัยการดูแลข้าวหอมมะลิให้มีความหอม คือ มียุงฉางก็จริง เป็นสิ่งกะสีบ้าง จะมีผลต่อความหอม ความนุ่ม เวลาเราเก็บข้าว เคยบอกกับ ธ.ก.ส. ซึ่ง ธ.ก.ส.ก็รับปากว่าจะไปปรับปรุงในสินเชื่อจำนำยุงฉางโครงการนี้ดี ให้ชาวบ้านค่อยทยอยขายหากราคาขึ้นก็ได้รายได้ดีขึ้น เพราะต้นทุนถูกราคาจะลง จะมีผลกับ ธ.ก.ส.จะขาดทุนในส่วน ที่เก็บไว้

นายสุเทพ คงมาก นายกกิตติมศักดิ์สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวว่า หากรัฐบาลจะไปเจรจาเข้าร่วมข้อตกลงทางการค้า Comprehensive and Progressive Agreement of Trans-Pacific Partnership (CPTPP) ไม่เห็นด้วย ในเรื่องของข้าว การวิจัย และ เรื่องการพัฒนาต้องสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นก่อน

“วันนี้ชาวนาเราจะต้องแอบเอาเมล็ดพันธุ์ข้าวของเวียดนามมาปลูก (ข้าวหอมพวง) หรือ ข้าวจัสมิน ถ้ายังไม่ทุ่มเงินงบประมาณไปให้วิจัย พัฒนาเรื่องเมล็ดพันธุ์ข้าวให้ดีขึ้นกว่านี้ อันตราย เพราะฉะนั้นอยากจะฝากถึงรัฐบาลว่า งบประมาณมากมายแต่ให้วิจัยทุกชนิดอย่างข้าวควรจะใส่งบประมาณขั้นต่ำ 3,000 -4,000 ล้านบาท ไม่ใช่แค่ 200 ล้านบาท”

นายสุเทพ กล่าวว่า การวิจัยสำคัญที่สุดหากประเทศไทยไม่ได้ให้ความสำคัญกลับใส่งบประมาณไปทุ่มอย่างอื่น เราจะไปถึงจุดสุดอย่างไร จะไปแข่งขันกับเวทีโลกได้อย่างไร ยากมากจึงอยากจะฝาก ซึ่งเราไม่เห็นด้วยที่จะเข้าร่วม CPTPP อยู่แล้ว ต้องการอยู่แบบนี้ แล้วต้องการพัฒนาก่อน ที่ประชุม นบข. ผมได้นำเรียนนายกรัฐมนตรีในเรื่องเมล็ดพันธุ์ข้าว ซึ่งท่านก็ได้สั่งการให้กรมการข้าวเร่งพัฒนา

โดยเฉพาะนักวิจัยข้าวที่มีพันธุ์อยู่ในมือของกรมการข้าวก็รีบเสนอแผนให้ออกมารับรองให้เร็วที่สุดเพื่อที่จะให้มีพันธุ์ข้าวที่แข่งกับตลาดโลกได้ ส่วนในเรื่องการปลอมปนข้าวพื้นนุ่มผสมไปกับข้าวชนิดอื่น โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จะต้องมีการวางแผนพื้นที่โซนนิ่งข้าวให้ชัดเจน จะต้องไปสู่แปลงใหญ่ ต้องร่วมมือกับโรงสีและผู้ซื้อข้าว หากมีความต้องการข้าวพื้นนุ่มจริง จะต้องจับมือกับชาวนา ส่วนผู้ส่งออกจะต้องจับมือกับโรงสี แล้วให้ชาวนาปลูกข้าวในพื้นที่ที่ต้องการ จะเป็นหมิ่นไร่ หรือ แสนไร่ ให้ขายตรงกับโรงสี จะไม่เกิดการปลอมปน

แต่วันนี้ถ้าทุกคนพลอยหวังแต่ผลประโยชน์จากข้าว โรงสีซื้ออย่างไรก็ขายให้กับผู้ส่งออก แล้วกระบวนการตรวจสอบไม่ชัดเจน ชาวนาเองก็ต้องการความสะดวกในการขาย ต้องการผลผลิตเพิ่ม หากมีการปลอมปนจะทำให้เกิดปัญหาเรื่องข้าวขาว หรือข้าวพื้นแข็งจะมีปัญหา ที่ผ่านมามีการชี้แจงในที่ประชุม นบข. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับโรงสีและผู้ส่งออกต้องจับมือกัน ทำให้เป็นเครือข่าย เป็นห่วงโซ่ข้าวเพื่อการพัฒนาต่อไปหากคนใดคนหนึ่งทำไม่สำเร็จ

อย่างไรก็ดีหลังโครงการรับจำนำข้าวเปลือกทุกเมล็ด ไม่ว่าจะป็นโรงสีเองก็มีการปรับตัวเอง เพิ่มไลน์การผลิตนำข้าวมาบรรจุเป็นข้าวถุง มาทำข้าวภายในกันมาก แต่วันนี้เรายังไม่มีตัวเลข เพียงแต่มีการคาดการณ์จากนักวิชาการ ว่าจำนวนประชากร 60 ล้านคน รับประทานข้าวเท่าไร แต่วันนี้จะต้องมีตัวเลขให้ชัดเจนว่า ผู้ประกอบการผลิตข้าวถุงมีเท่าไร กี่ราย ขึ้นทะเบียน การขายซื้อข้าวมีจำนวนเท่าไร ชนิดไหน ทำข้าวถุงประเภทอย่างไร ขนาดเท่าไร เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องทำเพื่อให้มีข้อมูลที่ชัดเจน

ตั้งคำถามว่าชาวนามีความกังวลไหม ส่วนหนึ่งอาจจะมีความกังวล แต่อยู่ที่การวางแผน และสร้างเครือข่ายที่ทำเป็นกลุ่ม พยายามประสานงานในเรื่องโรงสีเพื่อขายตรง ไม่น่าเป็นห่วง ผู้ส่งออกเองอย่างไรก็ทำอาชีพในการส่งออก ส่วนชาวนาเองวันนี้ก็พยายามลุกขึ้นมาทำธุรกิจให้ครบวงจรขึ้น เป็นธุรกิจทำนา ธุรกิจแปรรูปข้าว นั่นคือทางออกอย่างหนึ่ง เชื่อมเครือข่ายพันธมิตรหาโรงสีมาผลิตข้าวขายชุมชน ดึงส่วนแบ่งตลาด

“ส่วนปัญหาใหญ่ในเรื่องข้าวล้นโอเวอร์ซัพพลายน่าจะไม่มีเกิดขึ้น กลัวอย่างเดียวว่า ถ้ามีนโยบายลดพื้นที่การทำนา ชาวนาอยู่ไม่ได้ หยุดปลูกข้าว เราต้องซื้อข้าวจากต่างชาติเข้ามารับประทานในประเทศ เราไม่ยอมแน่นอน”

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ข้าวไทยขาลงโดนคู่แข่งชายแดนในมาเลเซีย-ฟิลิปปินส์

ข้าวไทยเสียส่วนแบ่งตลาดในมาเลเซีย-ฟิลิปปินส์ต่อเนื่องในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา โดยเวียดนาม อินเดีย ปากีสถาน เมียนมา ขยับแซงหน้า ซึ่งจากราคาแพงกว่าคู่แข่ง ค่าเงินบาทแข็งค่าผสมโรง ยิ่งดันราคาข้าวไทยพุ่ง พันธุ์ข้าวไม่หลากหลาย

นายวรวรรณ วรรณวิธ ผู้อำนวยการ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เปิดเผยว่า ในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา ส่วนแบ่งตลาดข้าวไทยในมาเลเซียลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี 61 เคยครองอันดับ 1 แต่ปี 62 ตกมาอยู่อันดับ 2 และกลายเป็นอันดับ 5 ในปี 63 และปี 64 ขณะที่เวียดนาม ปากีสถาน เมียนมา และอินเดีย แซงหน้าไทย ปัจจัยหลักมาจากราคาข้าวไทยสูงกว่าคู่แข่งมากประกอบกับ ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้าวไทยสูญเสียความสามารถการแข่งขันด้านราคา โดยชาวมาเลเซีย ตัดสินใจซื้อจากราคาเป็นหลัก

นอกจากนี้ ยังน่าจะมาจากนโยบายของรัฐบาลมาเลเซีย ที่สนับสนุนปรับปรุงภาคการผลิต โดยเฉพาะข้าว ด้วยการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณการผลิตข้าวให้เพียงพอับความต้องการบริโภคในประเทศในระดับที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร

“แม้ข้าวไทย โดยเฉพาะข้าวขาว ยังเป็นที่ยอมรับในมาเลเซีย ทั้งในด้านรสชาติ และคุณภาพ แต่การที่รัฐบาล ส่งเสริมให้เพิ่มการเพาะปลูกข้าวให้มากขึ้น โดยตั้งเป้าหมายเพิ่มปริมาณการผลิตให้ได้ถึง 75%จนถึงระดับที่พึ่งพาตนเองได้ และลดการนำเข้า รวมถึงค่าเงินบาทแข็งค่ามากเมื่อเทียบกับเงินสกุลของคู่แข่ง และชาวมาเลเซียบางกลุ่มเชื่อว่า การบริโภคข้าวจะทำให้อ้วน จึงบริโภคลดลงนั้น อาจทำให้มาเลเซีย นำเข้าข้าวจากไทยลดลงได้ในอนาคต”

สำหรับการนำเข้าข้าวของมาเลเซียในปี 62 นำเข้าจากเวียดนามอันดับ 1 ที่ 462,084 ตัน ตามด้วยไทย 292,624 ตัน, อินเดีย 81,399 ตัน, ปากีสถาน 51,405 ตัน, เมียนมา 48,518 ตัน ส่วนปี 63 เวียดนามยังคงเป็นแหล่งนำเข้าอันดับ 1 ที่ 526,517 ตัน ตามด้วยอินเดีย 336,283 ตัน, ปากีสถาน 126,162 ตัน, เมียนมา 111,779 ตัน และไทยอันดับ 5 ที่ 75,802 ตัน ขณะที่ช่วง 2 เดือน (ม.ค.-ก.พ.) ปี 64 อินเดีย ขึ้นเป็นอันดับ 1 ที่ 72,203 ตัน รองลงมาคือ ปากีสถาน 19,575 ตัน, เวียดนาม 13,978 ตัน, เมียนมา 10,899 ตัน ส่วนไทยยังคงอยู่อันดับ 5 ที่ 6,059 ตัน

นางสาวจันทนา โชติมณี อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ข้าวไทยในตลาดฟิลิปปินส์เสียส่วนแบ่งตลาดให้ข้าวจากคู่แข่งเช่นกัน โดยในปี 63 ฟิลิปปินส์ นำเข้าข้าวจากไทยเป็นอันดับ 1 ที่ 852,602 ตัน อันดับ 2 เวียดนาม ที่ 680,054 ตัน ตามด้วยเมียนมา 62,554 ตัน และจีน 58,311 ตัน แต่มาปี 62 ข้าวไทยอยู่อันดับ 2 ที่ 350,349 ตัน โดยเวียดนาม สามารถชิงส่วนแบ่งอันดับ 1 จากไทยได้ที่ 2.02 ล้านตัน อันดับ 3 เมียนมา 218,016 ตัน และจีน 12,722 ตัน

ขณะที่ปี 63 ข้าวไทยตกมาอยู่อันดับ 3 ที่ 67,733 ตัน แต่เวียดนามยังคงครองอันดับ 1 ที่ 1.79 ล้านตัน อันดับ 2 เมียนมา 158,074 ตัน และจีน 35,253 ตัน ส่วนช่วง 3 เดือน (ม.ค.-มี.ค) ปี 64 ไทยอยู่อันดับ 3 ที่ 26,977 ตัน อันดับ 1 และ 2 ยังคงเป็นเวียดนาม และเมียนมา ที่ 545,416 ตัน และ 32,300 ตันตามลำดับ และจีน 5,919 ตัน โดยตั้งแต่ฟิลิปปินส์เปิดเสรีนำเข้าข้าวในปี 62 ไทยยังไม่สามารถช่วงชิงโอกาสในการขยายตลาดข้าวในฟิลิปปินส์ได้ เพราะราคาข้าวไทยแพงกว่าประเทศคู่แข่งมาก ทำให้แข่งขันลำบาก

“ที่สำคัญ ตั้งแต่เดือนพ.ค.64 รัฐบาลฟิลิปปินส์ ได้ลดภาษีนำเข้าทั่วไปสำหรับสินค้าข้าว ระยะเวลา 1 ปี ทำให้ภาษีนำเข้าภายในโควตาลดจาก 40%เหลือเพียง 35%และนอกโควตาลดจาก 50%เหลือ 35%เพื่อลดอัตราเงินเฟ้อในประเทศ ยิ่งทำให้ข้าวไทยแข่งขันกับคู่แข่งนอกอาเซียน อย่าง อินเดีย ปากีสถาน และจีน ยากขึ้น เพราะประเทศเหล่านี้ ภาษีเหลือ 35%เท่ากับสมาชิกอาเซียน แต่ราคาถูกกว่ามาก”

อย่างไรก็ตาม แม้ข้าวไทยยังคงเป็นที่เชื่อมั่นเรื่องคุณภาพมาตรฐาน แต่ยังไม่สามารถตอบโจทย์ผู้บริโภคในด้านราคา และพันธุ์ข้าวขาวพื้นนุ่มที่เป็นที่นิยมบริโภคในปัจจุบันได้ ดังนั้น ไทยต้องเร่งพัฒนาพันธุ์ข้าวในสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ในราคาที่แข่งขันได้ เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดข้าวในฟิลิปปินส์กลับคืนมา ทั้งนี้ ในช่วง 4 เดือน (ม.ค.-เม.ย.) 64 ไทยส่งออกข้าวได้ 1.46 ล้านตัน ลดลง 31%จากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่ส่งออกได้ 2.11 ล้านตัน มูลค่า 28,190 ล้านบาท ลดลง 34.5%จากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีมูลค่า 43,079 ล้านบาท ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

“ส่งออก” สำลักพิษค่าขนส่ง ต้นทุนพุ่ง ลูกค้าเลื่อนรับสินค้า

ค่าระวางเรือพุ่ง ทุบส่งออกไทย Q3 ลูกค้าต่างประเทศแห่ขอ “เลื่อนรับมอบสินค้า” พิษผลกระทบ อาหารแปรรูปอ่วมสุด “เอเชีย โกลเด้น ไรซ์-ซี.พี.อินเตอร์เทรด” โอดส่งออกข้าวไปสหรัฐต้นทุนขนส่งต้นละ 500 เหรียญ แพงแข่งราคาข้าวเปลือก อาหารกระป๋องเจอ 2 เด้ง ต้นทุนกระป๋องขึ้นพุ่ง 20% “พาณิชย์” เร่งช่วยเปิดทางเรือขนคอนเทนเนอร์เข้าอีก 2 ลำ มิ.ย.นี้ กัดฟันยื่นเป้าส่งออกปี’64 โต 4%

วิกฤตการแพร่ระบาดของโควิด-19 แม้จะฉุดรายได้การท่องเที่ยว การลงทุน และการบริโภคภายใน แต่การส่งออกช่วง 4 เดือนแรก (ม.ค.-เม.ย.) ปี 2564 ขยายตัว 4.78% ถือเป็นเครื่องจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ล่าสุดสัญญาณการส่งออกในช่วงไตรมาส 3 แนวโน้มอาจไม่สดใสเหมือนที่คาดการณ์ไว้ จากปัญหาการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่ยังเกิดขึ้นต่อเนื่อง ทำให้ประเทศผู้ส่งออกต้องเปิดศึกแย่งชิงตู้คอนเทนเนอร์เพื่อการส่งออกหลังเศรษฐกิจทั่วโลกเริ่มฟื้น เกิดปัญหาต้นทุนค่าระวางเรือ หรือค่าเฟรตปรับตัวสูงขึ้นมาก

ปัญหาดังกล่าว กัดฟันให้สินค้าส่งออกไทยหลายรายการต้องปรับขึ้นราคา ทำให้ผู้นำเข้าในต่างประเทศแบกรับราคาไม่ไหว ขอเลื่อนการส่งมอบสินค้าตามสัญญาออกไป

วิกฤตซ้อนวิกฤต

นายวิศิษฐ์ ลิ้มลือชา รองประธานกรรมการหอการค้าไทย และประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) เปิดเผย ประชาชาติธุรกิจว่า ขณะนี้ได้เกิดปรากฏการณ์ลูกค้าปลายทางในต่างประเทศขอเลื่อนระยะเวลาส่งมอบสินค้าจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ สาเหตุหลักมาจากค่าระวางการขนส่งสินค้าทางเรือหรือค่าเฟรตพุ่งสูงขึ้นมาก จากก่อนหน้านี้ที่เกิดปัญหาตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอส่งออก ประกอบกับต้นทุนของผู้ส่งออกปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง ทำให้หลายอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบรุนแรง

“ภาพรวมการส่งออกที่ผ่านมามาจนถึงขณะนี้ ตลาดส่งออกไม่ได้มีปัญหา แต่ปัญหาที่ต่อเนื่องเป็นเรื่องการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ ปริมาณตู้ไม่เพียงพอส่งออก ถึงตอนนี้ลูกค้าขอเลื่อนส่งมอบสินค้าเพราะค่าเฟรตแพง ผลที่เกิดขึ้นอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปถูกกระทบมาก โดยเฉพาะผักและผลไม้ และอาหารทะเลกระป๋อง ที่เดิมได้รับผลกระทบจากต้นทุนกระป๋องที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้ว เมื่อค่าระวางเรือปรับขึ้นจึงเหมือนเจอวิกฤตซ้อนวิกฤต สวนทางกับตลาดที่ต้องการสินค้าราคาถูกลง เพราะเศรษฐกิจไม่ดี หากเทียบกันแล้ว เวลานี้ต้นทุนผู้ส่งออกวิ่งเร็วกว่าอัตราการขยายตัวของการส่งออก”

นายวิศิษฐ์กล่าวว่า ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของผู้ส่งออกที่ปรับสูงขึ้นมาจากความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นฉับพลัน จากก่อนหน้านี้อุบัติการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงัก ผู้ผลิตที่เคยผลิตสินค้าบางชนิดก็ลดปริมาณการผลิต และปริมาณการสต็อกสินค้า ภายหลังเมื่อมีการฉีดวัคซีน เศรษฐกิจเริ่มกลับมา การผลิตเพื่อการส่งออกกลับมา แต่วัตถุดิบบางอย่างอาจมีปัญหา เพราะไม่มีใครสต็อกไว้ ตัวอย่าง เช่น ชิป อิเล็กทรอนิกส์ เหล็ก ยาง พลาสติก ฝ้าย โพลีเอสเตอร์ เมื่อความต้องการพลิกกลับมาจึงเกิดการขาดแคลน ทำให้ต้นทุนพุ่งสูงขึ้น

ต้นทุนอาหารสำเร็จรูปพุ่ง 50%

นายธรรต ทังสมบัติ นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูปไทยเปิดเผยว่า ปัจจุบันคำสั่งซื้อในกลุ่มสินค้าอาหารแปรรูป โดยเฉพาะตลาดสำคัญอยู่ที่สหรัฐฯ และยุโรป ซึ่งเศรษฐกิจเริ่มดีขึ้นจากการฉีดวัคซีนให้กับประชากรในประเทศ ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ การบริโภคฟื้นตัว มีความต้องการสินค้า และมีคำสั่งซื้อสินค้าอาหารแปรรูปไทยเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

สมาคมคาดว่าปี 2564 ภาพรวมการส่งออกจะขยายตัว 3-5% แต่สิ่งที่ผู้ส่งออกอาหารแปรรูปเป็นห่วงและเกรงว่าจะกลายเป็นอุปสรรคมากกระทบต่อการส่งออก คือ เรื่องของค่าระวางเรือที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะช่วงไตรมาส 4 ปีนี้ เห็นได้จากค่าระวางเรือเส้นทางสหรัฐฯ ขึ้นมาอยู่ที่ 10,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ 20 ฟุต จากเดิม 3,000-4,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ 20 ฟุต เส้นทางยุโรป ขึ้นมาอยู่ที่ 4,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ 20 ฟุต จากเดิมอยู่ที่ 1,200-1,300 เหรียญสหรัฐต่อตู้ ซึ่งจะลดแรงจูงใจผู้นำเข้าในการนำเข้าสินค้า เนื่องจากต้นทุนพุ่งสูงขึ้นหลายเท่าตัว ขณะที่ต้นทุนการผลิตสินค้าจากแผ่นเหล็กที่นำมาผลิตเป็นกระป๋องก็ขยับสูงขึ้นด้วย ส่วนนี้คิดเป็นต้นทุนสินค้าที่ 40-50% ซึ่งสูงมาก นอกจากนี้ยังมีปัญหาขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยววัตถุดิบ ฯลฯ

ค่าเฟรตเรือแพงกว่าข้าวเปลือก

นายสมบัติ เฉลิวุฒินันท์ ประธานบริษัท เอเชีย โกลเด้นท์ ไรซ์ จำกัด เปิดเผยว่าการส่งออกข้าวไทยลดลงต่อเนื่องเช่นเดียวกัน โดยช่วง 4 เดือนแรก ไทยส่งออกได้เพียง 1.45 ล้านตัน ลดลง 31% ยิ่งเจอปัญหาตู้เรือหายาก แคมทอนนี้ค่าเฟรตเรือไปยุโรป สหรัฐ ปรับขึ้นสูงกว่า 100% โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกข้าวหอมมะลิสำคัญ ค่าเฟรตขึ้นไปถึง 10,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ คำนวณแล้วค่าเฟรต “แพงกว่า” ราคาข้าวเปลือกเรากำลังหาแนวทางแก้ไข แต่เป็นปัจจัยภายนอกควบคุมได้ลำบาก

ด้านนายสุเมธ เหล่าโมราพร ประธานคณะผู้บริหาร บริษัท ซี.พี. อินเทอร์เน็ต จำกัด เผยทำนองเดียวกันว่า ตอนนี้อย่างไรก็ตามราคาข้าวที่ขายแบบราคา เอฟ.โอ.บี. ปรับลดลงจาก 1,000 เหรียญสหรัฐ เหลือ 800 เหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นราคาข้าวเปลือกแห้งลดลงจากตันละ 16,000-18,000 บาท เหลือ 11,000 บาท แต่ถ้ารวมค่าเฟรตเรือ ราคาจะขยับขึ้นมา

ปัจจุบันค่าระวางไปตลาดสหรัฐฯ ตู้ละ 10,000 เหรียญ ถ้าบรรจุตู้ขนาด 20 ตัน เฉลี่ยตันละ 500 เหรียญสหรัฐแล้ว ซึ่งต้นทุนนี้ผู้ส่งออกทุกประเทศที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ขยับขึ้นเหมือนกัน เวียดนามก็แพง ไทยก็แพง แต่อินเดียจะได้เปรียบไทย เพราะถ้าเป็นตลาดส่งออกแอฟริกาจะอยู่ใกล้อินเดียมากกว่าไทยที่ต้องส่งออกไปทางแหลมมลายู ทำให้อินเดียมีต้นทุนค่าขนส่งถูกกว่าไทย

“แต่สิ่งที่น่าห่วงเป็นปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ หรือตู้เรือชอร์ตมากกว่าต้นทุนค่าเฟรต เพราะลูกค้าเราส่วนใหญ่จะเป็นพรีเมียม ต้นทุนข้าวแพงราคาขายปลีกยังไปได้ เพราะเวียดนามก็แพงด้วย แต่ตู้ชอร์ตทำให้ออร์เดอร์ที่รับไว้ส่งออกไม่ได้ สมมุติผู้ส่งออกได้รับออร์เดอร์มาได้ 100% หาเรือได้แค่ 30% ขาดตู้อีก 70% ก็ต้องรอเรือ

คาดว่าปัญหานี้จะอยู่กับเราไปถึงปลายปี การหมุนเวียนตู้จึงจะกลับมา ส่วนตัวมองว่าปีนี้ไทยน่าจะส่งออกข้าวได้ 5 ล้านตัน จากปี 2563 ส่งออกได้ 5.5 ล้านตัน”

ขณะเดียวกัน ผลจากการที่ราคาส่งออกข้าวปรับลดลง ด้านหนึ่งอาจจะทำให้ผู้ซื้อหันมาซื้อข้าวไทย ทำให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่อีกด้านหนึ่งรัฐบาลจะต้องจ่ายชดเชยมากขึ้น และมีผลต่อกำลังซื้อในประเทศด้วย

การเมนต์เจอโรคเลื่อนด้วย

ด้านนายยุทธนา ศิลป์สรรค์วิชช์ นายกสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย และประธานกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ผู้ส่งออกเครื่องนุ่งห่มก็มีปัญหาถูกลูกค้าเลื่อนการรับมอบสินค้าจากต้นทุนค่าเฟรตปรับสูงขึ้นเช่นกัน ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าในสหรัฐ และสหภาพยุโรป

ทั้งนี้ ต้นทุนค่าเฟรตจะคิดเป็นสัดส่วน 3-8% แล้วแต่สินค้าที่ส่งออก ถ้าส่งออกเต็มตู้ ต้นทุนค่าเฟรตจะอยู่ที่ 3-4% แต่ถ้าผลิตส่งออกปริมาณไม่มาก ไม่เต็มตู้ ต้นทุนจะอยู่ที่ 6-8% มองว่าแนวโน้มค่าเฟรตน่าจะค่อย ๆ ลดลงช่วงปลายปี

เลื่อนส่งมอบ 1-2 สัปดาห์

ขณะที่นายชัยชาญ เจริญสุข ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) เปิดเผยว่า จากที่เศรษฐกิจทั่วโลกฟื้นตัวดีขึ้น ความต้องการนำเข้าสินค้ามีมากขึ้น ที่ผ่านมามีคำสั่งซื้อในสินค้าไทยเพิ่มขึ้นมาก ปริมาณการส่งออกของไทยขยายตัวทั้งในตลาดจีน สหรัฐ เป็นต้น

แต่ล่าสุดผู้ส่งออกประสบปัญหาเรื่องพื้นที่บนเรือในการส่งออกสินค้า เพราะปรับตัวไม่ทัน และรับคำสั่งซื้อเพิ่มมากขึ้น จีนและเวียดนามก็ต้องการส่งออกเพิ่มขึ้นเช่นกัน การจองพื้นที่ในการส่งออกสินค้าจึงไม่เพียงพอต่อปริมาณสินค้าที่จะส่งออกไปในต่างประเทศ

ปัญหาตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอจึงถูกซ้ำเติมด้วยปัญหาค่าระวางเรือที่ปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะเส้นทางเดินเรือไปยุโรป สหรัฐ ค่าระวางปรับตัวขึ้น 4-5 เท่าจากปกติ หรือ 10,000-12,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ 40 ฟุต จากปกติ 2,000-3,000 เหรียญสหรัฐต่อตู้ 40 ฟุต

เปิดทางนำเข้าตู้สินค้าส่งออก

ด้านนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.พาณิชย์ เปิดเผยว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ล่าสุดได้รับรายงานว่าจะมีเรือขนาดใหญ่ 300-400 เมตร บรรทุกตู้คอนเทนเนอร์กำลังจะเข้ามาท่าเรือแหลมฉบังในเดือน มิ.ย.นี้ 2 ลำ จากก่อนหน้านี้ที่มีเรือขนตู้เปล่าเข้ามาแล้ว 5 ลำ รวมเป็น 7 ลำ ทำให้จำนวนตู้คอนเทนเนอร์จะมีมากขึ้น เพราะทั้งหมดบรรทุกตู้เปล่าเข้ามาได้ 23,000 ตู้ สามารถขนสินค้าออกไปได้ 458,000 ตัน รวมมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากการได้ตู้เปล่าเข้ามา 35,000 ล้านบาท ช่วยบรรเทาปัญหาให้กับผู้ส่งออก และช่วยลดต้นทุนได้

อย่างไรก็ตาม การประกาศกรมเจ้าท่าปรับอนุญาตให้เรือขนาดใหญ่เข้าท่าเรือแหลมฉบังได้เพียงระยะเวลา 1-2 ปี ยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องให้เรือขนาดใหญ่สามารถเข้ามาท่าเรือได้ เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง ถ้ายลำเรือเพื่อนำตู้คอนเทนเนอร์เข้าเทียบท่า ลดต้นทุนให้ผู้ส่งออกและสามารถนำตู้เปล่าเข้ามาได้มากขึ้น การส่งออกก็จะเติบโตไปได้ ซึ่งผลักดันเรื่องนี้ต่อไป

“การส่งออกของไทยทั้งปี 2564 จะขยายตัวตามเป้า 4% หรืออาจมากกว่า เพราะขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ผลักดันกิจกรรมส่งเสริมการค้าต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมเจรจาการค้าจับคู่ธุรกิจ การจัดแสดงสินค้าออนไลน์ และหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาและลดอุปสรรคให้การส่งออกดีขึ้น”

สำหรับการดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์ เป็นไปตามที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เห็นชอบให้การท่าเรือแห่งประเทศไทย อนุญาตให้เรือขนาด 300-400 เมตร เข้าเทียบท่าได้ จึงทำให้มีเรือเข้ามาตั้งแต่ 8 ก.พ. 2564, 17 เม.ย. 2564, 20 เม.ย. 2564, 5 พ.ค. 2564 และล่าสุด 26 พ.ค. 2564 มีเรือสินค้า MSC Amsterdam ขนาด 399 เมตร บรรทุกตู้เปล่าเข้ามา 4,000 ตู้ บรรทุกสินค้าได้ 80,000 ตัน คิดเป็นมูลค่าส่งออก 6,000 ล้านบาท อีก 2 ลำที่เข้ามาในเดือนนี้ ลำแรกวันที่ 2 มิ.ย. ขนาด 395 เมตร และ 19 มิ.ย. ขนาด 398 เมตร

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

"โควิด" กระทบคนลดบริโภคข้าว ส่งสัญญาณรัฐรับมือราคาร่วง

อภิตทศสถานการณ์ราคาข้าว “นายกโรงสี” ส่งสัญญาณรัฐรับมือราคาร่วง หลัง โควิดฟื้นพิษ กระทบคนลดบริโภคข้าว สวนทางต้นทุนขานาพุ่ง

นายรังสรรค์ สบายเมือง นายก สมาคมโรงสีข้าวไทย เผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” อภิตทศสถานการณ์ราคาข้าว ผ่านมา ร่วม 1 เดือน ราคา ข้าวสารปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเกิดจากการระบาดของ “Covid-19” ระลอกสาม ที่ทำให้ประชาชนเดินทางน้อยลง กิจกรรมต่างๆก็ถูกยกเลิกปริมาณการบริโภคภายในประเทศก็ลดน้อยลงไปด้วย ในด้านสถานการณ์ตลาดต่างประเทศนั้น อินเดียปีนี้ผลผลิตดีมาก ราคาข้าวของอินเดียนั้นถูกกว่าไทยประมาณ 50 ดอลลาร์ต่อตัน ประกอบกับ ค่าขนส่งทางเรือที่ขยับเพิ่มขึ้นอย่างมากเป็นปัจจัยกดดันราคาข้าวไทย ทั้งที่ราคาข้าวของเราวันนี้ ราคาส่งออกถูกกว่าเวียดนาม

“ถ้ามองไปถึงเกษตรกร ก็ประสบปัญหา ค่าปุ๋ยค่ายา ทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง การทำนา ปัจจัยทุกอย่าง แพงขึ้นกว่าเดิม ทำให้ การลงทุนทำนาแพงขึ้น ขณะที่ อีก 2-3 เดือนก็จะมีข้าว ฤดูใหม่ออกมาต่อเนื่อง จนถึง ลีนปี ผู้ที่อยู่ในวงจรข้าวทั้งหมด ตั้งแต่เกษตรกร ถึง ผู้ส่งออก จะมีผล กระทบ อย่างแน่นอน”

นายรังสรรค์ กล่าวว่า จึงอยากฝากถึง รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้อง ให้ช่วยดูแล คุปัญหา และหาวิธีแก้ไข หรือหาแนวทางรับมือแต่เนิ่นๆ เพราะ หากเข้าไป เมื่อถึงเวลา จะไม่ทันการ พวกเราเป็นห่วง เกษตรกร ชาวนา ที่จะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบ มากที่สุด หาก ใน 2-3 เดือน ข้างหน้าถึงเวลาเก็บเกี่ยวแล้ว ปัจจุบันทางผู้ส่งออกยังมีปัญหา ค่าเรือแพง เช่นเดียวกับ "เกษตรกร" ปัจจัยการทำนาแพง สวนทางกับราคาข้าวสาร ซึ่งถูกลงๆ ด้วย จึงขอฝากด้วยความหวังเีย ในการที่จะรับมือในฤดูข้าวใหม่ที่จะออกมานี้

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ห่วง ธ.ก.ส. ระบาย “จำนำยุงฉาง” ทูบราคาข้าวดี

“เกรียงศักดิ์” เตือนรับมือ ปัจจัยลบ ทูบส่งออก ยังไร้สัญญาณฟื้น ผวาจำนำยุงฉางทะลัก กระทบราคาข้าวในตลาด แต่ถ้ระบายข้าวจะกระทบข้าวฤดูกาลใหม่ แนะนำตรวจสอบข้าวก่อนขาย

นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวไทย เผยกับฐานเศรษฐกิจถึงสถานการณ์ราคาข้าวสาร ข้าวเปลือกทุกชนิด ราคาปรับตัวลดลง ไม่ว่าจะเป็นการที่เราสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดทั้งตลาดบน ตลาดล่าง ในเรื่องปริมาณ และราคา และสถานการณ์ “โควิด-19 “ ทำให้มีปัญหาต่อการขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศตู้คอนเทนเนอร์ขาดแคลนค่าบรรทุกสินค้าปรับตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ตามที่ทราบกันคืออยู่ในขณะนี้แต่ก็ยังมีข้าวเปลือกที่ยังอยู่ในมือเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร อีกประมาณ 1 ล้านกว่าตันข้าวเปลือก

“ส่วนใหญ่เป็นข้าวหอมมะลิ และข้าวเหนียวบ้างบางส่วน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นข้าวเปลือกในโครงการชะลอการขาย (จำนำยุงฉาง) ปีการผลิต2563/64 ซึ่งเกษตรกรได้รับค่าฝากเก็บตันละ 1,500 บาท มูลค่าในการจำนำ ข้าว

หอมมะลิในเขต 23 จังหวัดราคาจำหน่าย 10,400-11,000 บาท/ตัน ข้าวเปลือกหอมมะลินอกเขต ราคาจำหน่าย 8,900-9,500 บาท/ตัน ซึ่งครบระยะการเก็บผลก เกษตรกรสามารถไถ่ถอนได้”

นายเกรียงศักดิ์ กล่าวอีกว่า ขณะนี้ทราบจากโรงสีว่า เกษตรกรบ้างพื้นที่ได้ทยอยนำข้าวออกมาจำหน่าย บางส่วน ให้แก่ผู้ประกอบการ ราคา 10,000-11,500บาท/ตัน แล้ว ตามคุณภาพของข้าวเปลือก ซึ่งไม่แน่ใจว่ายังมีอยู่ในมือเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มากน้อยแค่ไหน โดยธรรมชาติฝนฟ้าดีเกษตรกรก็จะนำข้าวในยุ้งฉางของตนเองออกมาจำหน่ายเพื่อรอรับฤดูกาลเพาะปลูกในรอบต่อไป

ถ้าหากยังมีอยู่อีกจำนวนมาก รอรราคา หรือเก็บไว้ด้วยเหตุผลใดก็ได้ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ ถ้ามีการจำหน่าย หรือมีการนำมาประมูลในเวลาเดียวกัน หรือเวลาใกล้เคียงกัน โดยภาครัฐ (ธ.ก.ส.)ตามที่เคยปฏิบัติมา และสถานการณ์ปีบคั้น ด้วยระยะเวลาอีกประมาณ 4 เดือนเศษ ข้าวหอมมะลิฤดูกาลใหม่ปีการผลิต 2564/65 ก็จะออกสู่ตลาด หากวางแผนในการบริหารจัดการไม่ดี ก็จะเป็นสภาวะกดดันต่อการระบาย และราคา

“เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ในเรื่องการบริหารจัดการ ของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องตระหนัก หรือจะให้เกษตรกร จำหน่ายตามธรรมชาติ ตามสภาวะความจำเป็น และสถานการณ์ของเกษตรกรแต่ละราย ภาครัฐ (ธ.ก.ส.) ซึ่งก็ไม่แน่ใจว่ามีการสำรวจตรวจสอบหรือไม่”

นายเกรียงศักดิ์ กล่าวว่า ถ้ายังก็น่าที่จะต้องรีบสำรวจว่าข้าวเปลือกในยุ้งฉางของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ว่าในปัจจุบัน มีสต็อกคงเหลือเท่าไร มากกว่าการดูยอดเงินว่าลดลงจากการไถ่ถอนเพียงอย่างเดียว จะได้มีการวางแผนการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เกิดสภาวะสต็อกกดทับ และกระทบต่อราคาตลาดจนมากเกินไป

“เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ในเรื่องการบริหารจัดการ ของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องตระหนัก หรือจะให้เกษตรกร จำหน่ายตามธรรมชาติ ตามสภาวะความจำเป็น และสถานการณ์ของเกษตรกรแต่ละราย ภาครัฐ (ธ.ก.ส.) ซึ่งก็ไม่แน่ใจว่ามีการสำรวจตรวจสอบหรือไม่”

นายเกรียงศักดิ์ กล่าวว่า ถ้ายังก็น่าที่จะต้องรีบสำรวจว่าข้าวเปลือกในยุ้งฉางของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ว่าในปัจจุบัน มีสต็อกคงเหลือเท่าไร มากกว่าการดูยอดเงินว่าลดลงจากการไถ่ถอนเพียงอย่างเดียว จะได้มีการวางแผนการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เกิดสภาวะสต็อกกดทับ และกระทบต่อราคาตลาดจนมากเกินไป

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

รัฐชะลอไถ่ถอนจำหน่ายยุ้งฉาง 1.1 ล้านตัน ลดวิกฤติข้าวราคาร่วง

ธ.ก.ส.เร่งเกษตรกรไถ่ถอนข้าวเปลือกจำหน่ายยุ้งฉาง 1.1 ล้านตันหลังสิ้นสุดโครงการ ขณะโรงสีกดราคาซื้อ หลังส่งออกสะดุด หอมมะลิร่วงเหลือตันละหมื่นไม่คุ้มไถ่ถอน แนะนำเวลา หวันข้าวหลุดจำหน่ายอื้อยิ่งทำราคาตก

ตาม มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2564 และมติคณะกรรมการ ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2564 เห็นชอบให้ ธ.ก.ส. ดำเนินโครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี (จำหน่ายยุ้งฉาง) ปีการผลิต 2563/64 (เพิ่มเติม) เพื่อให้เกษตรกรมีเงินทุนหมุนเวียนระหว่างชะลอการขายข้าว ไม่ต้องเร่งขายในช่วงที่ราคาตกต่ำ โดยเป็นการปรับกรอบวงเงินจาก 19,826 ล้านบาท เพิ่มขึ้นอีก 4,504 ล้านบาท รวมเป็น 24,330 ล้านบาท โดยเป็น วงเงินสินเชื่อ จำนวน 3,500 ล้านบาท วงเงินค่าฝากเก็บและรักษาคุณภาพข้าว จำนวน 480 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จำนวน 524 ล้านบาท

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถรองรับการชะลอปริมาณข้าวเปลือกเพิ่มเติมจำนวน 320,000 ตันข้าวเปลือก รวมเป็น 1.82 ล้านตันข้าวเปลือก โดยราคาที่ ธ.ก.ส.ปล่อยสินเชื่อ ไม่เกินร้อยละ 90% ของราคาตลาด แบ่งเป็น ข้าวเปลือกหอมมะลิในเขต 23 จังหวัด, ข้าวเปลือกหอมมะลินอกเขต 23 จังหวัด, ข้าวเปลือกเจ้า, ข้าวเปลือกเหนียว และ ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี กำหนด ชำระคืนเงินกู้ภายใน 5 เดือนนับถัดจากเดือนที่รับเงินกู้โดยไม่มีอัตราดอกเบี้ย โดยขยายระยะเวลาจัดทำสัญญาจากเดิมสิ้นสุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 เป็น 31 มีนาคม 2564 และภาคใต้ ตั้งแต่เดือนมีนาคม- 31 กรกฎาคม 2564

นายสวน เจริญสุขรุ่งเรือง อุปนายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทยเขตภาคเหนือตอนล่าง กล่าวถึงสถานการณ์ ราคาข้าวเปลือกหอมมะลิ เวลานี้ไม่ค่อยดี ราคาเฉลี่ยที่ 11,500 บาทต่อตัน ซึ่งโรงสีก็พยายามกดราคา อ้างเหตุผลต้องมีการลงทุนค่าอบความชื้น ค่าเก็บและรักษาคุณภาพข้าว ซึ่งเกษตรกรหากจะขายได้คุ้มทุนควรจะอยู่ที่ 12,500 บาทต่อตัน ดูทิศทางแนวโน้มราคาแล้วเกษตรกรคงลำบาก ใจจริงไม่อยากให้เป็นภาระรัฐบาล

ขณะที่นายวิชัย ศรีนวกุล นายกสมาคมโรงสีข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเมินว่า ข้าวในโครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกของ ธ.ก.ส.ที่มีอยู่ในสต็อก 1.1 ล้านตัน คาดจะมีข้าวหอมมะลิ 6-7 แสนตัน ส่วนที่เหลือเป็นข้าวชนิดอื่น ที่ผ่านมารองสีในภาคอีสานมีการรับซื้อข้าวเข้ามาจากเกษตรกรเริ่มระบายข้าวออกมามาก เนื่องจาก ธ.ก.ส. เร่งรัด ให้รับขาย ทั้งที่ช่วงเดือน เม.ย.-พ.ค. ติดปัญหาโควิดระลอก 3 สถานการณ์ส่งออกไม่ดี แทนที่จะชะลอการระบายกลับตันซัพพลายออกมา ส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดราคาตก โดยข้าวเปลือกหอมมะลิจาก 12,000-12,500 บาทต่อตัน ปัจจุบันเหลือ 10,500-11,000 บาทต่อตัน ปรับลดลงมากกว่า 1,500 บาทต่อตัน จากก่อนหน้านี้โรงสีทุกโรงมีข้าวต้นทุนสูงเก็บอยู่ในสต็อก ขณะที่ผู้ส่งออกก็ชะลอคำสั่งซื้อจากตลาดต่างประเทศยังไม่ได้ ประกอบกับโรงสีมีเงินทุนจำกัด ทำให้ไม่สามารถที่จะซื้อข้าวได้เพิ่มมาก คาดแนวโน้มราคาข้าวก็จะลดลงอีก แนะนำ ธ.ก.ส. ขยายเวลาไถ่ถอนออกไปก่อนไม่ต้องรีบร้อน

ด้านแหล่งข่าวจาก ธ.ก.ส. กล่าวว่า ได้เตรียมแผนไว้แล้วหากข้าวเกษตรกรไม่มาไถ่ถอน ปล่อยให้หลุดจำหน่ายยังฉางเกษตรกร ก็ไม่ต้องกังวล เพราะข้าวจะตกเป็นของ ธ.ก.ส. อีกด้านหนึ่งรัฐบาลจะชดเชยการขาดทุนให้ ธ.ก.ส. อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเหตุการณ์แบบนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อปี 2559 (มีข้าวหลุดจำหน่ายยังฉาง 2.8 แสนตัน) ธ.ก.ส.เคยเสนอแนวทางในการระบายข้าวหลุดจำหน่ายยังฉาง 3 แนวทาง ได้แก่

1. นำข้าวเปลือกหอมมะลิในยังฉางของเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรมาสีแปรสภาพเป็นข้าวสารจำหน่ายในทุกสาขาของ ธ.ก.ส.

2. ขายให้แก่ผู้เสนอราคาซื้อไม่ต่ำกว่าวงเงินสินเชื่อต่อตัน

3. ประมูลขายให้แก่ผู้ซื้อทั่วไป โดยใช้ราคาตลาดเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาขาย

ดังนั้น ต้องรอดูว่า ธ.ก.ส. จะระบายในรูปแบบไหน จะซักรอยเดิมหรือไม่

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ข้าวไรซ์เบอร์รี่ไทย ได้รับรางวัลเหรียญทองแดงในงาน Fine Grocery

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (DITP) กระทรวงพาณิชย์ แจ้งข่าวดี “ข้าวไรซ์เบอร์รี่ไทย” ได้รับรางวัลเหรียญทองแดงในงานประกวดสินค้า Fine Grocery ของฝรั่งเศส ระบุจะส่งผลดีทำให้เกิดความเชื่อมั่น ตลาดรู้จักข้าวไรซ์เบอร์รี่ไทยดีขึ้น และกระตุ้นยอดจำหน่ายเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ไทยส่งออกได้มากขึ้น

นายสมเด็จ สุสมบูรณ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (DITP) เปิดเผยว่า กรมฯ ได้รับรายงานจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงปารีส ฝรั่งเศส ว่าข้าวไรซ์เบอร์รี่ของไทย ซึ่งบริษัท Naga-Gold ผู้นำเข้าข้าวไทยพรีเมียมในฝรั่งเศส ได้ส่งข้าวไรซ์เบอร์รี่เข้าประกวด และได้รับรางวัลในงานประกวดสินค้า Fine Grocery ต่างชาติในงาน Epicures 2021 โดยได้รับรางวัลเหรียญทองแดง ซึ่งผู้ที่ได้รับรางวัล สามารถนำตรารางวัลดังกล่าวติดบนฉลากสินค้า บนเว็บ หรือหน้าร้าน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค ทำให้ช่วยกระตุ้นยอดขายจำหน่ายสินค้าให้สูงขึ้นโดยเน้นตลาดข้าวพรีเมียมหรือข้าวเฉพาะกลุ่มมากขึ้น ในการประกวด ผู้เข้าประกวดจะต้องนำเสนอสินค้าต่อกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ซื้อจากบริษัทต่าง ๆ ผู้ประกอบการจำหน่าย Fine Grocery เซฟที่มีชื่อเสียง นักข่าว เป็นต้น ซึ่ง Mr.Didier Delannée ผู้นำเข้าข้าวไทยพรีเมียมภายใต้แบรนด์ Naga-Gold ได้ส่งข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่บริษัทนำเข้าจากเชียงรายเข้าประกวด และได้รับรางวัลเหรียญทองแดงในหมวด Fine Grocery ผลิตภัณฑ์เพื่อการปรุงสุก โดยมีผู้ได้รับรางวัลในหมวดดังกล่าว ประกอบด้วย 1.รางวัลเหรียญทอง 2 รางวัล (ผลคะแนนเสมอกัน) คือ ตับห่านฟัวกราส์โดยแบรนด์ Délice de Saint Orens และเครื่องเทศสำหรับทำ Tajine ลูกพรุนและแอปเปิ้ลค็อก จากแบรนด์ Bidaiian 2.รางวัลเหรียญเงิน 1 รางวัล ข้าวแดงฝรั่งเศสผสมเครื่องเทศและสมุนไพรพร้อมหุงจากแบรนด์ Maison Telme และ 3.รางวัลเหรียญทองแดง 1 รางวัล ข้าวไรซ์เบอร์รี่จากแบรนด์ Naga-Gold

สำหรับบริษัท Naga Gold เป็นบริษัทผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายข้าวคุณภาพระดับพรีเมียมจากไทยนานาชนิด เช่น ข้าวหอมมะลิ (ข้าวดอกมะลิ 105) ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมมันปูข้าวหอมมะลีสีนีล และข้าวหอมปทุมธานี (ข้าวเจ้าหอมคลองหลวง 1) โดยบริษัทก่อตั้งขึ้นในปี 2554 โดย Mr. Didier Delannée ประธานผู้บริหารและผู้ก่อตั้งบริษัท ได้เคยอยู่อาศัยและประกอบอาชีพในไทย ตลอดจนได้ศึกษาเกี่ยวกับข้าวไทยคุณภาพสูงชนิดต่าง ๆ เมื่อนาย Delannée ย้ายถิ่นฐานกลับไปยังฝรั่งเศส จึงริเริ่มธุรกิจจากการนำเข้าและจัดจำหน่ายข้าวไทยระดับพรีเมียมที่ยังไม่เป็นที่รู้จักในตลาดฝรั่งเศสและยุโรป และภายในเวลาเพียง 4 ปี ข้าวแบรนด์ Naga Gold สามารถเข้ามาครองพื้นที่บนชั้นวางสินค้าในห้างค้าปลีกสินค้าอาหารพรีเมียมชื่อดัง เช่น La Grande Épicerie ของห้างสรรพสินค้า Le Bon Marché กรุงปารีส และในร้านค้าปลีกสินค้าอาหารคุณภาพสูงทั่วประเทศ นอกจากนี้ Naga Gold ยังจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดีให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร และเซฟที่มีชื่อเสียงระดับมิชลิน

นายวรวิทย์ สมหวังประเสริฐ อัครราชทูต (ฝ่ายการพาณิชย์) กล่าวว่า การที่ผลิตภัณฑ์ข้าวไรซ์เบอร์รี่ไทย ที่บริษัท Naga-Gold เป็นผู้นำเข้าได้รับรางวัล Fine Grocery จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการจำหน่าย Fine Grocery เซฟร้านอาหารสำคัญ และสื่อมวลชน รู้จักข้าวไรซ์เบอร์รี่ ในวงกว้างมากขึ้น ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดความนิยมในการบริโภคข้าวดังกล่าว โดยเฉพาะในตลาดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นตลาดที่ผู้บริโภคมีกำลังซื้อสูง และยังคงสร้างภาพลักษณ์อันดีให้กับข้าวไทยในภาพรวม รวมทั้งส่งผลดีทำให้ไทยส่งออกข้าวไรซ์เบอร์รี่ไปยังฝรั่งเศสได้เพิ่มขึ้นด้วย

สำหรับงานแสดงสินค้าที่จัดควบคู่กับการประกวดรางวัล Epicures นับเป็นช่องทางการแสดงสินค้าช่องทางหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ประกอบการไทยที่มีสินค้า Fine Grocery คุณภาพระดับพรีเมียม เนื่องจากภายในงานแสดงสินค้า จะมีผู้เข้าเยี่ยมชมที่เป็นเจ้าของกิจการจำหน่ายสินค้า Fine Grocery จากทั่วฝรั่งเศส ตลอดจนเซฟจากร้านอาหารต่าง ๆ และฝ่ายจัดซื้อ Fine Grocery จากห้างสรรพสินค้าพรีเมียม เป็นผู้เข้าร่วม ซึ่งช่องทางดังกล่าวอาจช่วยให้สินค้าอาหารไทยในกลุ่มพรีเมียมสามารถเข้าสู่ตลาดฝรั่งเศสได้เพิ่มขึ้น

การจัดงาน Epicures จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 2556 และปัจจุบันเป็นการจัดงานครั้งที่ 8 ณ Pavillon Gabriel ในบริเวณสวน Champs-Élysées กรุงปารีส ฝรั่งเศส โดยการประกวดปีนี้ มีรางวัลทั้งหมด 2 กลุ่มใหญ่

กลุ่มแรกเป็นรางวัลมอบให้ผู้จำหน่ายและประกอบการ Fine Grocery แบ่งเป็น 5 หมวด ได้แก่ 1.รางวัล Fine Grocery สำหรับร้านจำหน่ายสินค้า Fine Grocery ฝรั่งเศส 2.รางวัล Fine Grocery ต่างชาติสำหรับร้านจำหน่ายสินค้า Fine Grocery ต่างประเทศ 3.รางวัลร้านที่จำหน่าย Fine Grocery แต่ไม่ใช่สินค้าหลักของร้าน (เช่น ร้านขายเนื้อ หรือขายชีส ที่มีมุม Fine Grocery) 4.รางวัลเว็บจำหน่าย Fine Grocery สำหรับผู้จำหน่ายผ่าน e-commerce 5.รางวัล Concept มอบให้กับผู้ประกอบการที่มีแนวคิดในด้าน Franchise หรือ สิทธิบัตร และส่วน

กลุ่มที่ 2 เป็นรางวัลสำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร Fine Grocery 18 หมวด ได้แก่ 1.ผลิตภัณฑ์จากผัก 2.ซ็อกโกแลต 3.ลูกกวาด ลูกอม ของเชื่อม 4.เครื่องปรุง 5.ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล 6.ผลิตภัณฑ์กับแกล้ม 7.กาแฟ 8.ขนมหวาน 9.น้ำมัน 10.ผลิตภัณฑ์เพื่อการปรุงสุก 11.Spread คาว และ Foie Gras 12.เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ 13.เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ 14.เค้กและบิสกิตหวาน 15.Spread หวานและน้ำผึ้ง 16.ชาและชาสมุนไพร 17.แยม 18.บรรจุภัณฑ์

สำหรับผู้สนใจสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (DITP) กระทรวงพาณิชย์ www.ditp.go.th หรือสายตรงการค้าระหว่างประเทศ โทร 1169

ที่มา สำนักข่าวไทย

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้น ท่ามกลางภาวะการค้าที่ชะลอลงเนื่องจากความต้องการข้าวจากต่างประเทศลดน้อยลง เพราะผู้ซื้อได้หันไปให้ความสนใจข้าวจากแหล่งที่มีราคาถูกกว่า เช่น อินเดีย ไทย โดยข้าวขาว 5% ราคาอยู่ที่ประมาณ 483-487 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 480-485 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่วงการค้ารายงานว่าสถานการณ์ขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์และค่าขนส่งสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นมากเป็นอุปสรรคที่สำคัญสำหรับการส่งมอบสินค้าในช่วงนี้ ซึ่งส่งผลให้การทำสัญญาซื้อขายฉบับใหม่มีน้อยลง

เว็บไซต์ AgroMonitor.vn รายงานว่า ในช่วงระหว่างวันที่ 9-15 มิถุนายน 2564 ผู้ส่งออกข้าวเวียดนามได้มีการเสนอราคาขายข้าวไปยังประเทศจีน ประกอบด้วย 1.ข้าวเหนียว ปริมาณ 250-500 ตัน ราคาเสนอขายที่ประมาณ 460-520 เหรียญสหรัฐต่อดัน (CFR) 2.ปลายข้าวเหนียว ปริมาณ 500-1,000 ตัน ราคาเสนอขายที่ประมาณ 455 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) / หากปริมาณ 250-500 ตัน ราคาเสนอขายที่ประมาณ 470-495 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) 3.ข้าวหอมในกลุ่ม ST ปริมาณ 500-1,000 ตัน ราคาเสนอขายที่ประมาณ 660-670 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) / หากปริมาณ 250-500 ตัน ราคาเสนอขายที่ประมาณ 630-665 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F)

ศูนย์ข้อมูลอุตสาหกรรมและการค้า (the Industry and Trade Information Center; VITIC) รายงานว่า ในช่วง 4 เดือนแรกของปี (มกราคม-เมษายน 2564) มีการส่งออกข้าวหอม ST24 และ ST25 เพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะข้าวหอม ST24 มีการส่งออกประมาณ 12,700 ตัน เพิ่มขึ้นถึง 513.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งออกไปยังประเทศจีนประมาณ 11,040 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 87% ของปริมาณส่งออกข้าวชนิดนี้

ขณะที่ข้าวหอม ST25 มีการส่งออกประมาณ 2,300 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่ส่งออกเพียง 5 ตัน และมากกว่าที่ส่งออกได้ทั้งปี 2563 (1,200 ตัน) โดยส่งออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาประมาณ 2,230 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 98% ของปริมาณส่งออกข้าวชนิดนี้

ทั้งนี้ ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2564 มีการส่งออกข้าวหอมทุกชนิดรวมกันประมาณ 682,000 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 11% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยตลาดที่สำคัญประกอบด้วย ประเทศกาน่า (สัดส่วนประมาณ 26%) ฟิลิปปินส์ (สัดส่วนประมาณ 24%) ไอออร์โคโนส (สัดส่วนประมาณ 17.5%)

ในส่วนของข้าวเหนียวนั้น ในช่วง 4 เดือนแรก มีการส่งออกประมาณ 385,000 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาประมาณ 5% โดยตลาดหลักคือ ประเทศจีน

กรมศุลกากรเวียดนาม (the Customs Department) รายงานว่า ในเดือนพฤษภาคม 2021 เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 626,750 ตัน มูลค่าประมาณ 339.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 541 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน โดยปริมาณและมูลค่าลดลงประมาณ 34.3% และ 31.2% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณ 4.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2021 ที่ผ่านมา ปริมาณมูลค่า และราคาส่งออกเฉลี่ยลดลงประมาณ 19.9% 20.1% และ 0.3% ตามลำดับ (เดือนเมษายน 2021 เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 782,159 ตัน มูลค่าประมาณ 424.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 542.4 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

ในช่วง 5 เดือนแรกของปี (มกราคม-พฤษภาคม 2564) มีการส่งออกข้าวจำนวน 2,598,446 ตัน มูลค่าประมาณ 1,410.467 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 542.8 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน โดยปริมาณและมูลค่าลดลงประมาณ 16% และ 6% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณ 11.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในเดือนพฤษภาคม 2021 เวียดนามยังคงส่งออกข้าวไปประเทศฟิลิปปินส์มากที่สุด โดยมีจำนวน 229,330 ตัน มูลค่าประมาณ 121.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 528 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ตามด้วยประเทศจีนจำนวน 113,712 ตัน มูลค่าประมาณ 58.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 517.4 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ทั้งนี้ ตลาดสำคัญที่เวียดนามส่งออกข้าวในช่วง 5 เดือนแรกของปี (มกราคม-พฤษภาคม 2564) ได้แก่ ประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งเวียดนามส่งออกประมาณ 944,008 ตัน มูลค่าประมาณ 501.972 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ปริมาณและมูลค่าลดลง 27.52% และ 16.14% เมื่อเทียบกับปีก่อน) คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 36.33% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 35.59% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมด ตามลำดับ ตามด้วยประเทศจีนประมาณ 482,848 ตัน มูลค่าประมาณ 252.947 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 12.48% แต่มูลค่าลดลง 1.72% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 18.58% และ 17.93% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ประเทศกาน่าประมาณ 270,068 ตัน มูลค่าประมาณ 158.125 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 27.84% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 49.3% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 10.39% และ 11.21% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ประเทศไอออร์โคโนสประมาณ 199,376 ตัน มูลค่าประมาณ 100.958 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 28.78% และ 54.08% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 7.67% และ 7.16% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ประเทศมาเลเซียประมาณ 136,560 ตัน มูลค่าประมาณ 72.644 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 53.3% และ 41.66% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.26% และ 5.15% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

บังคลาเทศประมาณ 52,708 ตัน มูลค่าประมาณ 31.884 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 14,107% และ 18,094% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 2.03% และ 2.26% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) สิงคโปร์ประมาณ 50,800 ตัน มูลค่าประมาณ 29.376 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 10.64% และ 18.16% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.91% และ 2.08% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ฮองกงประมาณ 35,565 ตัน มูลค่าประมาณ 21.778 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 5.29% และ 16.71% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.37% และ 1.54% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ประมาณ 18,263 ตัน มูลค่าประมาณ 11.224 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 29.08% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.7% และ 0.8% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) โมซัมบิกประมาณ 17,754 ตัน มูลค่าประมาณ 10.767 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 35.15% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.68% และ 0.76% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ออสเตรเลียประมาณ 16,197 ตัน มูลค่าประมาณ 10.211 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 74.29% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.62% และ 0.72% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) อินโดนีเซียประมาณ 13,985 ตัน มูลค่าประมาณ 7.161 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 60.03% เมื่อเทียบกับปีก่อน ซาอุดีอาระเบียประมาณ 10,794 ตัน มูลค่าประมาณ 6.871 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 20.88% เมื่อเทียบกับปีก่อน

ไต้หวันประมาณ 8,757 ตัน มูลค่าประมาณ 5.314 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 9.42% เมื่อเทียบกับปีก่อน สหรัฐฯประมาณ 7,675 ตัน มูลค่าประมาณ 5.768 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 5.79% เมื่อเทียบกับปีก่อน แทนซาเนียประมาณ 6,000 ตัน มูลค่าประมาณ 3.722 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 30.28% เมื่อเทียบกับปีก่อน เนเธอร์แลนด์ประมาณ 4,555 ตัน มูลค่าประมาณ 3.001 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 19.65% เมื่อเทียบกับปีก่อน โปแลนด์ประมาณ 2,931 ตัน มูลค่าประมาณ 1.851 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 27.47% เมื่อเทียบกับปีก่อน แอฟริกาใต้ประมาณ 2,365 ตัน มูลค่าประมาณ 1.503 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 13.94% เมื่อเทียบกับปีก่อน ฝรั่งเศสประมาณ 1,628 ตัน มูลค่าประมาณ 1.108 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 15.12% เมื่อเทียบกับปีก่อน ตุรกีประมาณ 1,226 ตัน มูลค่าประมาณ 0.861 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 161.41% เมื่อเทียบกับปีก่อน เป็นต้น

สำนักงานศุลกากรเวียดนาม (Department of Customs) รายงานว่า การนำเข้าข้าวของเวียดนามในปีเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการนำเข้าจากประเทศอินเดีย ซึ่งนับจนถึงช่วงกลางเดือนมิถุนายน 2564 ที่ผ่านมามีเวียดนามนำเข้าข้าวจากอินเดียผ่านทางท่าเรือ Ho Chi Minh City ประมาณ 304,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวหัก (100% broken rice) ประมาณ 112,000 ตัน ข้าวกล้องประมาณ 54,000 ตัน ข้าวกล้องสำหรับผลิตอาหารสัตว์ประมาณ 12,000 ตัน และข้าวขาว 5% ประมาณ 126,000 ตัน โดยราคาเฉลี่ยของข้าวขาว 5% อยู่ที่ประมาณ 400 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน และราคาเฉลี่ยข้าวหักที่ประมาณ 280 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ซึ่งราคาต่ำกว่าข้าวในประเทศประมาณ 100 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ทั้งนี้ เหตุผลที่ทำให้อินเดียสามารถส่งออกข้าวมายังเวียดนามมากขึ้นนอกเหนือจากราคาข้าวที่ต่ำกว่าแล้ว ยังเป็นผลมาจากความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (ASEAN-India Free Trade Agreement; AIFTA) ซึ่งเวียดนามลดภาษีนำเข้าข้าว 5% และข้าวหัก 100% จากอินเดียลงเหลือ 0%

อย่างไรก็ตาม สำนักงานศุลกากรเวียดนามตั้งข้อสังเกตว่า ได้มีการตรวจพบสัญญาณผิดปกติ รวมทั้งการละเมิดของผู้ส่งออกและผู้นำเข้าข้าวหลายกรณี ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของบริษัท VRICE Co., Ltd. ที่ระบุว่า ข้าวที่นำเข้าจากอินเดียไม่ได้มีเฉพาะข้าวหักที่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เท่านั้น แต่ได้มีการนำข้าวขาวที่นำเข้าจากอินเดียมาขัดสีใหม่และนำไปผสมกับข้าวขาวของเวียดนามก่อนที่จะส่งออกต่างประเทศ โดยระบุในเอกสารส่งออกว่าเป็นข้าวเวียดนามซึ่งมีความเสี่ยงที่จะกระทบต่อภาพลักษณ์ของข้าวเวียดนามในตลาดโลก และมีกระแสข่าวว่าผู้นำเข้าบางรายได้ระงับการนำเข้าข้าวจากเวียดนามบ้างแล้ว

มีรายงานว่า สำนักงานศุลกากรเวียดนาม ได้เร่งรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกข้าวเพื่อตรวจสอบความผิดปกติแล้ว นอกจากนี้ยังได้มีการสอบถามไปยังกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (the Ministry of Industry and Trade) เพื่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการส่งออกข้าวของเวียดนามและแจ้งเตือนเกี่ยวกับความผิดปกติในกรณีดังกล่าวแล้ว

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา รายงานว่า นาย Carlos G. Dominguez III รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฟิลิปปินส์เปิดเผยว่า ได้สั่งการให้กรมศุลกากรฟิลิปปินส์ (Bureau of Customs: BoC) ติดตามการนำเข้าสินค้าข้าวอย่างใกล้ชิดหลังจากรัฐบาลได้ปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไป (MFN Tariff Rates) สำหรับสินค้าข้าว เนื่องจากเกรงว่า อาจจะมีผลกระทบจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นจากประเทศที่ได้ประโยชน์จากการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไปดังกล่าว เป็นการชั่วคราวลงเหลือ 35%

ทั้งนี้ ปัจจุบันราคาข้าวจากประเทศผู้ผลิตหลักในภูมิภาคอาเซียนปรับตัวสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นข้าวจากเวียดนาม ไทย และเมียนมา จึงอาจมีการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าข้าวจากประเทศอื่นๆ นอกอาเซียนที่มีการปรับลดภาษีนำเข้าลงและราคาข้าวยังมีราคาต่ำกว่าข้าวในอาเซียนแทน เช่น อินเดีย เป็นต้น

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2564 ประธานาธิบดี Rodrigo R. Duterte ได้ลงนามคำสั่ง Executive Order No.135 ปรับลดอัตราภาษีนำเข้าทั่วไปสำหรับสินค้าข้าวเป็นการชั่วคราวระยะเวลา 1 ปี โดยปริมาณการนำเข้าในโควตา (In-quota) อัตราภาษีนำเข้าทั่วไปลดลงจาก 40% เป็น 35% และปริมาณนอกโควตา (Out-quota) จาก 50% เป็น 35% เพื่อเพิ่มอุปทานข้าวในประเทศ รักษาเสถียรภาพราคาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

นาย Rey Leonard B. Guerrero หัวหน้ากรมศุลกากรกล่าวเสริมว่า กรมฯ กำลังตรวจสอบการประเมินราคาข้าวนำเข้าจากเวียดนาม เนื่องจากสินค้าข้าวนำเข้าจากเวียดนามที่มีการนำเข้าปริมาณมาก ถูกแจ้งหรือมีการสำแดงในราคาที่ต่ำกว่าราคาในตลาดทั่วไป จึงจำเป็นต้องทบทวนและตรวจสอบการชำระภาษี ที่ถูกต้อง

ทั้งนี้ ข้อมูลในเดือนพฤษภาคม 2564 พบว่าราคาข้าวนำเข้าเฉลี่ยซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวจากเวียดนาม อยู่ที่ 19,312 เปโซต่อเมตริกตัน ลดลง 12.7% เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2563 ที่มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 22,119 เปโซต่อ

เมตริกตัน นอกจากนี้ ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าราคานำเข้าเฉลี่ยในเดือนมีนาคม 2564 และ เดือนเมษายน 2564 ที่มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 22,119 เปโซต่อเมตริกตัน และ 21,066 เปโซต่อเมตริกตัน ตามลำดับ

นอกจากนี้ ข้อมูลการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวของกรมศุลกากรระบุว่าตั้งแต่เดือนมกราคม - เมษายน 2564 สามารถจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวได้เป็นมูลค่า 5.67 พันล้านเปโซ เพิ่มขึ้น 3.7% จากช่วงเดียวกันของปี 2563 ที่จัดเก็บภาษีได้ 5.46 พันล้านเปโซ แม้ว่าปริมาณการนำเข้าจะลดลงอยู่ที่ 804,360 ตัน จากปริมาณนำเข้า 885,645 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการปรับปรุงระบบการประเมินราคานำเข้าในการชำระภาษี ที่ดีขึ้น ทำให้สามารถการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ ราคานำเข้าข้าวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 14% อยู่ที่ 21,096 เปโซต่อเมตริกตัน เทียบกับ 18,508 เปโซต่อเมตริกตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน ที่

นี้ ข้อมูลของกรมศุลกากรฟิลิปปินส์ในเดือนกันยายน 2563 ระบุว่า รัฐบาลฟิลิปปินส์ต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าเป็นมูลค่าถึง 1.42 พันล้านเปโซ เนื่องจากผู้นำเข้าหลายรายสำแดงราคาข้าวที่บิดเบือนหรือต่ำเกินจริงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีสูง

ในขณะที่ นาย Raul Q. Montemayor ผู้จัดการของสมาพันธ์เกษตรกรอิสระแห่งชาติฟิลิปปินส์ (The Federation of Free Farmers: FFF) กล่าวว่า กรมศุลกากรมีการดำเนินการที่ช้ามากในการอุดช่องโหว่ในการประเมินราคานำเข้าและการจำแนกประเภทข้าวในการคำนวณภาษีนำเข้าข้าว โดยจนถึงขณะนี้ กรมศุลกากรก็ยังไม่ได้ประกาศราคาอ้างอิง (Reference Price) สำหรับ Shipment ข้าวที่นำเข้า จากประเทศจีน และบางส่วนจากอินเดีย ปากีสถาน รวมถึงเมียนมา ซึ่งหากไม่มีราคาอ้างอิง กรมศุลกากรจะไม่สามารถประเมินและระบุได้ว่า Shipment ใดที่มีการแจ้งราคาข้าวต่ำเกินไปหรือไม่

นอกจากนี้ นาย Raul Q. Montemayor ระบุว่าไม่เห็นเหตุผลที่เพียงพอว่าทำไมกระทรวงการคลังต้องออกคำสั่งพิเศษให้กรมศุลกากร เผื่อระวังการนำเข้าข้าวเพียงเพราะเหตุผลที่อัตราภาษีนำเข้า MFN (นอกอาเซียน) ถูกกำหนดให้ลดลงอยู่ในระดับเดียวกับอัตราภาษีนำเข้าข้าวที่เรียกเก็บจากประเทศสมาชิกอาเซียน แต่เห็นว่าสิ่งที่กระทรวงการคลัง ควรดำเนินการคือ การให้ความสำคัญกับความเสี่ยงจากการประเมินราคาข้าวที่ต่ำเกินจริงและการจำแนกประเภทข้าวที่ไม่ถูกต้องของผู้นำเข้า ซึ่งไม่ว่าอัตราภาษีจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือคงเดิม ก็ยังคงมีความเสี่ยง ที่ผู้นำเข้าจะยังคงหลบเลี่ยงการชำระภาษีที่ถูกต้อง

ทั้งนี้ ก่อนหน้านี้ สมาพันธ์ FFF ได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการออกคำสั่งปรับลดอัตราภาษีนำเข้าข้าวทั่วไปเป็นการชั่วคราวดังกล่าว โดยรัฐบาลใช้ข้ออ้างถึงเกี่ยวกับการขาดแคลนอุปทานในประเทศ ในขณะที่อุปทานข้าวในประเทศมีเพียงพอในท้องตลาด ในทางกลับกัน สมาพันธ์ FFF เชื่อว่าการปรับลดภาษีนำเข้าข้าวลงจะไม่ส่งผลให้ราคาข้าวถึงผู้บริโภคลดลง แต่กลับจะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวเปลือก (Palay) ตกต่ำลงจนส่งผลเสียต่อเกษตรกรชาวนาท้องถิ่น

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

ฮ่องกง

หน่วยงาน Trade and Industry Department ของฮ่องกง รายงานว่าในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2564 (มกราคม-พฤษภาคม 2564) ฮ่องกงนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆรวมประมาณ 117,900 ตัน ลดลงประมาณ 16.97% เมื่อเทียบกับปริมาณ 142,000 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 โดยนำเข้าจากไทยประมาณ 63,400 ตัน ลดลงประมาณ 19.9% เมื่อเทียบกับ 79,200 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 (ประกอบด้วยข้าวขาว 1,800 ตัน ข้าว

หอม 57,700 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆ 3,900 ตัน) คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 53.8% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด (ลดลง 3.6% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2563 ซึ่งอยู่ที่ 55.8%) รองลงมาคือเวียดนามซึ่งส่งออกนำเข้าประมาณ 33,800 ตัน เพิ่มขึ้น 7.6% เมื่อเทียบกับ 31,400 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 (ประกอบด้วยข้าวหอม 31,400 ตัน ข้าวขาวและข้าวชนิดอื่นๆรวม 2,400 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 28.7% เพิ่มขึ้น 29.9% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2563 ซึ่งอยู่ที่ 22.1%) ตามด้วยประเทศกัมพูชาประมาณ 5,700 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 4.8% โดยส่งออกนำเข้าข้าวจากกัมพูชาปริมาณลดลง 61.2% และสัดส่วนลดลง 53.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2563) จีนประมาณ 7,900 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 6.7%) สหรัฐอเมริกาประมาณ 2,500 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 2.1%) และประเทศอื่นๆ 4,600 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 3.9%)

สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2564 (มกราคม-พฤษภาคม 2564) มีปริมาณ 19,806 ตัน เพิ่มขึ้น 269.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,355 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 4,334 ตัน ลดลง 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 4,594 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 ประเทศจีนจำนวน 14,115 ตัน สหรัฐฯจำนวน 341 ตัน ลดลง 5.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 360 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 แคนาดา 61 ตัน ลดลง 78.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 280 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 เป็นต้น ส่วนการเก็บข้าวในสต็อก (Closing stock (excluding reserve stock)) ส่งออกมีข้าวอยู่ในสต็อก ณ เดือนพฤษภาคม 2564 รวม 15,200 ตัน และมีสต็อกสำรอง (Reserve stock) จำนวน 11,900 ตัน

ทั้งข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2564 ส่งออกมีจำนวนผู้เก็บสต็อกข้าวที่ได้จดทะเบียนแล้ว (Registered stockholders of rice) จำนวน 281 ราย และมีสถานที่เก็บรักษาข้าวที่ได้รับอนุมัติ (Approved rice storage places) จำนวน 141 แห่ง โดยในปี 2020 ที่ผ่านมา อัตราการบริโภคข้าวเฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ที่ประมาณ 40 กิโลกรัม เท่ากับปี 2019 แต่ลดลงประมาณ 14.89% เมื่อเทียบกับจำนวน 47 กิโลกรัมในปี 2011

ทางด้านราคาข้าวเฉลี่ยที่ส่งออกนำเข้าจากประเทศต่างๆนั้น (Average Rice Import CIF (Cost Insurance Freight) Prices) ในเดือนพฤษภาคม 2564 ที่ผ่านมา ราคานำเข้าข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 7.22 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 7.47 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 5.10 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 5.08 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ในเดือนก่อนหน้า

ด้านราคาขายปลีกเฉลี่ย (Average Retail Prices) ในเดือนพฤษภาคม 2564 ที่ผ่านมา ราคาขายข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 13.61 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 13.59 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคาขายข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 10.72 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 10.64 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า

ทั้งนี้ ในปี 2563 (มกราคม-ธันวาคม 2563) ส่งออกนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆรวมประมาณ 295,800 ตัน ลดลงประมาณ 1.23% เมื่อเทียบกับปริมาณ 299,500 ตัน ในปี 2562 โดยนำเข้าจากไทยประมาณ 155,700 ตัน ลดลงประมาณ 0.45% เมื่อเทียบกับ 156,400 ตัน ในปี 2562 (ประกอบด้วยข้าวขาว 6,600 ตัน ข้าวหอม 140,100 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆ 9,000 ตัน) คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 52.6% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด (เพิ่มขึ้น 0.57% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งอยู่ที่ 52.3%) รองลงมาคือเวียดนามซึ่งส่งออกนำเข้าประมาณ 78,100 ตัน ลดลง 12.05% เมื่อเทียบกับ 88,800 ตัน ในปี 2562 (ประกอบด้วยข้าวหอม 71,600 ตัน ข้าวขาวและข้าวชนิดอื่นๆรวม 6,500 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 26.4%) ตามด้วยประเทศกัมพูชาประมาณ

23,500 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 8.0% โดยฮ่องกงนำเข้าข้าวจากกัมพูชาปริมาณเพิ่มขึ้น 115.59% และสัดส่วนเพิ่มขึ้น 122.22% เมื่อเทียบกับปี 2562) จีนประมาณ 19,800 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 6.7%) สหรัฐอเมริกาประมาณ 7,200 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 2.4%) ออสเตรเลียประมาณ 2,100 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 0.7%) และประเทศอื่นๆ 9,400 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 3.2%) สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นในปี 2563 มีปริมาณ 12,651 ตัน ลดลง 9.92% เมื่อเทียบกับจำนวน 14,044 ตัน ในปี 2562 โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 9,740 ตัน ลดลง 22.89% เมื่อเทียบกับจำนวน 12,632 ตัน ในปี 2562 ตามด้วยประเทศจีนจำนวน 1,250 ตัน เพิ่มขึ้น 681.25% เมื่อเทียบกับจำนวน 160 ตัน ในปี 2562 สหรัฐฯจำนวน 749 ตัน ลดลง 6.37% เมื่อเทียบกับจำนวน 800 ตัน ในปี 2562 แคนาดา 392 ตัน เพิ่มขึ้น 154.54% เมื่อเทียบกับจำนวน 154 ตัน ในปี 2562 เป็นต้น

ที่มา Trade and Industry Department

อินเดีย

ภาวะราคาข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาปรับตัวลดลงและระดับต่ำสุดนับตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เนื่องจากค่าเงินรูปีอ่อนค่าลงและระดับต่ำสุดในรอบ 1 เดือนครึ่ง ท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวในตลาดที่ทรงตัว โดยข้าวหนึ่ง 5% ราคาอยู่ที่ระดับ 374-379 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ลดลงจากระดับ 379-383 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน อย่างไรก็ตาม ราคาข้าวของอินเดียยังคงต่ำกว่าประเทศคู่แข่งอื่นๆค่อนข้างมาก

นาย B.V. Krishna Rao ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวอินเดีย (the Rice Exporters Association of India) ระบุว่า จากสถานการณ์ที่ค่าระวางเรือปรับตัวสูงขึ้นอาจจะส่งผลให้ผู้ซื้อข้าวโดยเฉพาะในตลาดแอฟริกาต้องชั่งน้ำหนักในการสั่งซื้อข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติมากขึ้น และอาจจะมีการชะลอการซื้อข้าวในช่วงนี้หากสถานการณ์ไม่ดีขึ้น

ทั้งนี้ ในช่วงปีงบประมาณ 2020/21 ประเทศในแถบแอฟริกาถือเป็นตลาดหลักของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติของอินเดีย คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 54% จากมูลค่าส่งออกข้าวชนิดนี้ (มูลค่าส่งออกประมาณ 4.796 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) โดยประเทศที่มีมูลค่านำเข้าข้าวมากที่สุด คือประเทศเบนิน (มูลค่าประมาณ 443 ล้านเหรียญสหรัฐฯ)

ในขณะนี้ อัตราค่าระวางเรือสำหรับการส่งสินค้าไปยังประเทศปลายทางในแอฟริกาได้พุ่งขึ้นมาอยู่ที่ระดับประมาณ 115 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน จากที่ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วอยู่ที่ประมาณ 45 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ทำให้ผู้นำเข้าที่เคยซื้อข้าวในราคาเฉลี่ยประมาณ 400 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ต้องซื้อข้าวในราคาที่สูงขึ้นเป็น 500 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

นอกจากตลาดแอฟริกาจะชะลอการซื้อข้าวจากอินเดียแล้ว ประเทศเวียดนามก็ได้ชะลอการซื้อข้าวจากอินเดียเช่นกัน หลังจากที่มีการซื้อข้าวขาวและข้าวหักจากอินเดียไปแล้วประมาณ 0.5 ล้านตัน

ในปีงบประมาณ 2020/21 (เมษายน 2020-มีนาคม 2021) อินเดียส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติจำนวน 13,087,941 ตัน มูลค่าประมาณ 4,796 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และราคาส่งออกเฉลี่ย 366 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (ปริมาณเพิ่มขึ้น 158.8% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 137.4% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 8.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,056,278 ตัน มูลค่าประมาณ 2,020 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และราคาส่งออกเฉลี่ย 399 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ในปีงบประมาณ 2019/20) โดยตลาดส่งออกอันดับหนึ่ง คือแอฟริกา คิดเป็นมูลค่าประมาณ 2,599 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ตามด้วยตลาดเอเชียใต้ คิดเป็นมูลค่าประมาณ 785 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และตลาดอาเซียน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 357 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture & Farmers Welfare) รายงานว่า โครงการจัดหาข้าวของรัฐบาลในฤดูการผลิต Kharif (Kharif marketing season; KMS) ของปี 2020/21 (เริ่มตั้งแต่ 26-28 กันยายน 2020-30 กันยายน 2021) ข้อมูล ณ วันที่ 17 มิถุนายน 2021 สามารถจัดหาข้าวเปลือกได้แล้วประมาณ 83.941 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 12.13% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 74.86 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ประกอบด้วยข้าวฤดูการผลิต Kharif crop จำนวนประมาณ 70.767 ล้านตัน และจากฤดูการผลิต Rabi rice crop (พฤศจิกายน-พฤษภาคม) ประมาณ 13.174 ล้านตัน) และมากกว่าปริมาณที่จัดหาได้เมื่อปีที่แล้ว (KMS 2019/20) ที่จัดหาได้มากที่สุดเป็นประวัติการณ์ที่ 77.345 ล้านตัน

โดยจัดหาได้จากรัฐ Punjab ประมาณ 20.282 ล้านตัน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 26.2% ของข้าวที่จัดหาทั้งหมด ตามด้วยรัฐ Telangana สัดส่วนประมาณ 11.5% รัฐ Uttar Pradesh สัดส่วนประมาณ 8.6% รัฐ Odisha สัดส่วนประมาณ 8.4% รัฐ Chattisgarh สัดส่วนประมาณ 7.87% รัฐ Haryana สัดส่วนประมาณ 7.3% รัฐ Andhra Pradesh สัดส่วนประมาณ 7.3% รัฐ Madhya Pradesh สัดส่วนประมาณ 4.8% รัฐ Bihar สัดส่วนประมาณ 4.5% รัฐ Tamil Nadu สัดส่วนประมาณ 4.1% และรัฐอื่นประมาณ 8.5% โดยมีเกษตรกรที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการนี้แล้วประมาณ 12.4 ล้านราย คิดเป็นมูลค่าประมาณ 21.3664 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (คิดจากราคาเฉลี่ยของข้าวที่รัฐบาลรับซื้อประมาณ 259 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน)

รัฐบาลอินเดียคาดว่าโครงการจัดหาข้าวในฤดู Kharif crop season ของปีการผลิต 2020/21 ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2020 (เร็วกว่ากำหนดคือวันที่ 1 ตุลาคม) และจะไปสิ้นสุดในวันที่ 30 กันยายน 2021) จะสามารถจัดหาข้าวได้มากถึง 74.2 ล้านตันเพิ่มขึ้นประมาณ 18% เมื่อเทียบกับจำนวน 62.7 ล้านตัน ของปี 2019/20 ที่ผ่านมา (รัฐบาลตั้งเป้าหมายในการจัดหาข้าวของปี 2020/21 ไว้ที่ 49.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 19% เมื่อเทียบกับเป้าหมายในปี 2019/20 ที่ 41.6 ล้านตัน) โดยรัฐบาลได้เพิ่มจุดรับซื้อข้าวเพิ่มขึ้นจาก 30,709 จุด เป็น 39,122 จุดทั่วประเทศ (เพิ่มขึ้นประมาณ 27% จากปีที่ผ่านมา) โดยคาดว่าจะมีเกษตรกรได้รับประโยชน์จากโครงการนี้จำนวนประมาณ 15.7 ล้านราย (เพิ่มขึ้นประมาณ 26% จากปีที่ผ่านมา) และคาดว่าจะมีการจ่ายเงินให้เกษตรกรประมาณ 1,400,780 ล้านรูปี หรือประมาณ 18,786 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นประมาณ 21% จากปีที่ผ่านมา)

ที่มา *Oryza.com*

บังคลาเทศ

มีรายงานว่า ในช่วง 10 เดือน (กรกฎาคม 2020-เมษายน 2021) ของปีงบประมาณ 2020/21 (กรกฎาคม 2020-มิถุนายน 2021) บังคลาเทศนำเข้าข้าวคิดเป็นมูลค่าประมาณ 696.6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 4,022% เมื่อเทียบกับจำนวน 16.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

กระทรวงการอาหาร รายงานว่า ในช่วง 9 เดือน (กรกฎาคม 2020-มีนาคม 2021) ของปีงบประมาณ 2020/21 บังคลาเทศนำเข้าข้าวจำนวน 737,820 ตัน โดยเป็นการนำเข้าของเอกชนประมาณ 521,500 ตัน และรัฐบาลนำเข้าประมาณ 216,620 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2563-15 มิถุนายน 2564 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 893,130 ตัน ลดลงประมาณ 27.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,226,7498 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 144,806 ตัน ลดลงประมาณ 35.82% เมื่อเทียบกับจำนวน 225,638 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 748,323 ตัน ลดลงประมาณ 25.25% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,001,111 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 262,404 ตัน ลดลงประมาณ 35.06% เมื่อเทียบกับจำนวน 410,388 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 15 มิถุนายน 2564 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 18,413 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-15 มิถุนายน 2564 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ 159,777 ตัน ฝรั่งเศส 142,366 ตัน อิตาลี 86,900 ตัน สเปน 82,985 ตัน โปแลนด์ 62,826 ตัน เยอรมนี 58,643 ตัน เบลเยียม 58,445 ตัน โปรตุเกส 46,893 ตัน สวีเดน 20,867 ตัน สาธารณรัฐเชค 19,900 ตัน บัลแกเรีย 15,287 ตัน ลิทัวเนีย 12,454 ตัน สโลวาเกีย 6,771 ตัน เดนมาร์ก 6,676 ตัน ฮังการี 6,027 ตัน โรมานี 5,691 ตัน กรีซ 4,883 ตัน ออสเตรีย 4,324 ตัน ไอร์แลนด์ 4,057 ตัน ไซปรัส 2,626 ตัน ฟินแลนด์ 2,116 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการนำเข้าจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 80,355 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-14 มิถุนายน 2564 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 162,498 ตัน ลดลง 8.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 79,983 ตัน ลดลง 10.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 57,517 ตัน ลดลง 13.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 27,552 ตัน ลดลง 9.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 16,802 ตัน ลดลง 32.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากไทยจำนวน 107,065 ตัน ลดลง 30.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 81,612 ตัน ลดลง 3.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 81,531 ตัน ลดลง 42.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 77,038 ตัน ลดลง 34.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 71,390 ตัน ลดลง 18.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 121,400 ตัน ลดลง 51.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 18,821 ตัน ลดลง 43.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 16,116 ตัน เพิ่มขึ้น 667.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 14,388 ตัน ลดลง 32.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 13,116 ตัน เพิ่มขึ้น 80.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-14 มิถุนายน 2564 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 97,082 ตัน เบล

เยียม 55,475 ตัน สเปน 48,363 ตัน ฝรั่งเศส 46,344 ตัน โปรตุเกส 43,957 ตัน อิตาลี 40,624 ตัน โปแลนด์ 24,507 ตัน บัลแกเรีย 7,223 ตัน เยอรมนี 5,871 ตัน เดนมาร์ก 1,610 ตัน โรมานี 350 ตัน เป็นต้น (ข้อมูลของสหราชอาณาจักรไม่มีการรายงานตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564) ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 106,731 ตัน เนเธอร์แลนด์ 75,331 ตัน อิตาลี 46,401 ตัน เยอรมนี 43,162 ตัน โปแลนด์ 32,815 ตัน สเปน 27,044 ตัน เบลเยียม 26,482 ตัน สาธารณรัฐเชค 25,956 ตัน สวีเดน 20,991 ตัน สโลวีเนีย 10,173 ตัน เดนมาร์ก 6,344 ตัน บัลแกเรีย 5,239 ตัน ลิทัวเนีย 5,647 ตัน โรมานี 4,386 ตัน ฮังการี 3,880 ตัน โปรตุเกส 3,031 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 127,880 ตัน เนเธอร์แลนด์ 40,253 ตัน ฝรั่งเศส 20,517 ตัน อิตาลี 13,204 ตัน สเปน 11,119 ตัน โปแลนด์ 6,912 ตัน เยอรมนี 2,011 ตัน โปรตุเกส 1,221 ตัน ลิทัวเนีย 1,024 ตัน เป็นต้น

ทางการส่งออกในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) นั้น ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-15 มิถุนายน 2564 มีการส่งออกข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 262,899 ตัน เพิ่มขึ้น 40.03% เมื่อเทียบกับจำนวน 187,742 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งออกข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 188,547 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 23.81% เมื่อเทียบกับจำนวน 152,286 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica ส่งออกจำนวน 74,352 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 109.70% เมื่อเทียบกับจำนวน 35,456 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 15 มิถุนายน 2564 สหภาพยุโรปส่งออกข้าว 7,545 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-15 มิถุนายน 2564 ประเทศที่ส่งออกข้าวประกอบด้วย ประเทศอิตาลีจำนวน 130,217 ตัน สเปน 39,186 ตัน โปรตุเกส 26,058 ตัน กรีซ 20,451 ตัน เบลเยียม 16,328 ตัน เนเธอร์แลนด์ 12,918 ตัน บัลแกเรีย 4,689 ตัน ฝรั่งเศส 3,391 ตัน โรมานี 2,851 ตัน เยอรมนี 2,495 ตัน โปแลนด์ 1,697 ตัน สาธารณรัฐเช็ก 921 ตัน เดนมาร์ก 397 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการส่งออกจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 224 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

ที่มา *Oryza.com*